

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 14 ■ мај, 2016. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: ЧЕТВРТИ МАНДАТ
ЗАРЕДОМ ЧАЈЕТИНСКЕ ВЛАСТИ

Одговорно
према
народу
који је
најбољи
судија

Стране 2 до 9

Локални избори општина Чајетина 2016.

58%

21%

10%

СНП – ДСС – ПУПС – Милан Стаматовић

СНС – Александар Вучић – Србија побеђује

Група грађана Златиборски поглед
– Рајко Пелверовић – Пеле

Ивица Дачић – СПС

Листа за бољу Чајетину Страјин Недовић,
Радован Јојић, ДС, СДС, ЛДП

Двери Чајетина

Др Војислав Шешељ СРС

Закружено у %
подаци Изборне
комисије

У овој години
60 километара
нових путева
по свим месним
заједницама

Стране 5, 6 и 7

САГОВОРНИК С ПОВОДОМ:
ВЕЉКО РАДУЛОВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК ФК „ЗЛАТИБОР”

Фудбалери
„Златибора”
међу некадашњим
суперлигашима

Страна 28

ПРЕДСТАВЉАМО
НАША СЕЛА:
ДОБРОСЕЛИЦА

Село три
бора нови
путеви
покренули

Стране 14 и 15

Стр. 16 и 17

Школа са ученичком праксом
у најмодернијим кухињама

Одговорно према народу који је најбољи судија

Милан Стаматовић после убедљиве победе и на овим изборима говори за „Златиборске вести“ о намерама за четврти мандат, развоју новог Златибора, очекивањима од нове републичке владе, разлозима несарадње са СНС у Чајетини....

Изборни резултат у општини Чајетина, уз рекордну излазност на гласање (гласало 77,5 одсто бирача), потврдио је већинско поверење грађана досадашњој општинској власти – и у наредном четворогодишњем периоду ову локалну самоуправу водиће Милан Стаматовић, коме је народном вољом додељен и четврти председнички мандат заредом. Коалиција СНП-ДСС-ПУПС коју је он предводио освојила је 21 одборничко место у општинској

скупштини, испред групације окупљене око Српске напредне странке са седам одборника и групе грађана “Златиборски поглед” са три одборничка места.

По одржавању конститутивне седнице нове Скупштине општине Чајетина, на којој је поново изабран за председника општине, Милан Стаматовић је за “Златиборске вести” говорио о намерама за четврти мандат, капиталним пројектима, развоју новог Златибора, очекивањима од нове републичке вла-

де, разлозима несарадње са локалним СНС-ом.

Питање пре свих било је, ипак, како објашњава те своје изборне победе и успешно стицање поверења народа, јер је освајање четвртог мандата заредом заиста ретка појава у Србији.

– Суштина је, пре свега, у одговорном понашању према бирачима. Треба на сопственом примеру показати да желите нешто да промените. А, наравно, и да верујете у оно што радите. Ми смо веровали у све ово, нисмо се бавили маркетингом и пропагандом него конкретним пословима и делима. Нисмо потписивали протоколе већ уговоре за конкретне послове – објашњава Милан Стаматовић, па приче политичких опонената да му је “лако водити Чајетину с пуним буџетом од продаје златиборског земљишта” оцењује нетачним:

– То су замене теза. Ми најмање прихода имамо од продаје грађевинског земљишта. Створили смо друге предуслове и омогућили да се буџет пуни трајно из тих сопствених прихода: то су накнада за уређење грађевинског земљишта, порези на имовину, боравишна такса, то ће бити проценти од производње електричне енергије, проценти од руске канцеларије, тако да су све ово реални извори финансирања. Што се тиче продаје грађевинског земљишта то је додатно, с тим што и сами знамо да већину грађевинског земљишта на Златибору продају приватници, а најмањи проценат продаје локална самоуправа. Све оно што смо до сада продали усмерено је у развој, подстицај пољопривреде и економије. Оно што продамо не потрошимо за текућу ликвидност већ смо то уложили у развој и нову вредност која ће доносити профит свим грађанима општине Чајетина, наравно и Србији.

Нагласак у предстојећем периоду већења општине наш саговорник ставља на капиталне развојне пројекте.

– Развој општине Чајетине у предстојећем периоду биће обележен капиталним пројектима које смо најављива-

ли и спроводили већ више година. То је гондола за коју је набављена скапа увозна опрема и крећемо с изградњом. Затим, настављамо радове на изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору, у Мачкату, Сирогојну и Чајетини. Настављамо изградњу сеоских водовода као и друге инфраструктуре у селима. Интензивно ћемо радити и на развоју новог Златибора и геотермалним бушотинама, изградњи аква парка и другог. То ће бити основни циљ и посао локалне самоуправе и функционера на чему ћемо радити – најављује председник.

На питање докле се стигло са решавањем питања земљишта поводом изградње великих општинских пројеката, он подсећа да је локална власт, упоредо са

Нови Златибор ће доносити огроман профит

Нови Златибор је, по речима Милана Стаматовића, планиран да се гради у Рибници, на позицији међустанице гондоле. – Све смо испланирали у складу са нашим развојним плановима тако да нам у будућем периоду предстоји изградња инфраструктуре за развој тог дела општине. Мислим да ће то бити најважнији и највреднији пројекат који ће доносити огроман профит општини Чајетина. То се уклапа у наше жеље да од 300.000 посетилаца, колико сада годишње борави на Златибору, за наредне четири године борави милион људи, да са садашњих милион ноћења изађемо на 10 милиона. Имамо комплетну инфраструктуру, само је потребно да употребимо створени развојни амбијент и да нам локална самоуправа и убудуће буде ефикасна. Грађани су нам дали подршку и обавезали нас да морамо још више да радимо и одговорније се понашамо – напомиње Стаматовић. ■

редовним пословима, имали и додатне активности на очувању државне имовине: – У томе смо до сада успели. Надам се да ће нова републичка влада боље сагледати и разумети потребе локалне самоуправе, ове наше проблеме. Одговорачење и ометање решавања питања земљишта никоме не доноси корист, само штети угледу и рејтингу наше државе ако се тако односи према локалним самоуправама које нису део владајуће

Редни број БМ	Бирачко место	Број уписаних бирача у бирачки списак	Гласало	Није гласало	Неважећи листићи
1	Алин Поток	165	110	55	0
2	Горњи Бранешци	245	204	41	3
3	Доњи Бранешци	315	276	39	14
4	Голово	146	122	24	3
5	Гостиље	256	207	49	4
6	Доброселица	311	226	85	5
7	Мачкат	593	478	115	10
8	Мушвете	193	169	24	5
9	Рожанство	327	256	71	11
10	Рудине	118	101	17	2
11	Семегњево	184	153	31	7
12	Стубло	119	90	29	1
13	Трипкова	253	200	53	10
14	Јабланица	568	441	127	15
15	Доњи Љубиш	104	89	15	0
16	Љубиш Центар	192	145	47	1
17	Горњи Љубиш	145	119	26	2
18	Сирогојно	547	427	120	16
19	Дренова	87	79	8	2
20	Жељине	102	89	13	4
21	Трнава	174	139	35	6
22	Крива Река	770	582	188	24
23	Горња Шљивовица	243	206	37	5
24	Росуље	228	175	53	7
25	Саиновина	459	354	105	8
26	Златибор I	1260	854	406	24
27	Златибор II	1632	1174	458	20
28	Чајетина I	1462	1149	313	35
29	Чајетина II	1389	1130	259	43
30	Даутовац	269	224	45	3
	УКУПНО	12851	9968	2887	290

Према подацима Изборне комисије

коалиције. Надам се да ћемо сада лакше долазити до републичких институција и да ћемо овај проблем са земљиштем врло брзо отклонити.

Питали смо га да ли ће у томе на републичком нивоу помоћи странка чији је потпредседник (Српска народна партија). Одговорио је да се нада да хоће. – То је био један од разлога зашто је странка на републичком нивоу део владајуће коалиције. Жао ми је што се то није десило и овде на локалном нивоу, али имате неке људе који нису разумели ово што радимо, није их интересовао напредак своје општине и грађана већ су се бавили својим личним интересима и ту су правили штету према републичком нивоу, кварили те релације. Надам се да ће сада видети и припадници њихове партије да се овде озбиљно

и одговорно ради, а да је неким другим људима био циљ да очувају своје личне интересе, да своје личне дугове преко општине раздуже.

О томе да ли је овде било покушаја локалне постизборне коалиције са СНС, Стаматовић каже да је било предлога да се направи таква предизборна коалиција. – Али то није успело, а зашто бисмо правили постизборну кад пре избора није могло. Остали су исти људи који су изношењем неистина наносили штету и свима нама у општинском руководству и својој општини. О томе нису размишљали, али овде је коначан суд о њиховој политици дао народ. Ми поштујемо вољу народа, од кога нам не треба бољи судија – закључује председник општине Чајетина.

Локални избори општина Чајетина 2016.

Број бирача уписаних у бирачки списак	12851
Укупно гласало	9968
Изазност %	77.57
Цензус	482.8

		Број освојених гласова
1	СНП-ДСС-ПУПС-Милан Стаматовић	5615
2	СНС - Александар Вучић – Србија побеђује	1987
3	Ивица Дачић – Социјалистичка партија Србије (СПС)	447
4	Листа за бољу Чајетину – Страјин Недовић, Радован Јојић (Демократска странка, Социјалдемократска странка, Либерално демократска партија)	415
5	Двери Чајетина	137
6	др Војислав Шешељ – Српска радикална странка	91
7	Група грађана Златиборски поглед – Рајко Пелверовић – Пела	986

Ред. број БМ	Бирачко место	Број уписаних бирача	1 СНП-ДСС-ПУПС-Милан Стаматовић	2 СНС - Александар Вучић – Србија побеђује	3 Ивица Дачић – Соц. партија Србије (СПС)	4 Листа за бољу Чајетину – Страјин Недовић, Радован Јојић (ДС, СДС, ЛДП)	5 Двери Чајетина	6 Др Војислав Шешељ – Српска радикална странка	7 Група грађана Златиборски поглед – Рајко Пелверовић – Пела
1	Алин Поток	165	78	18	0	0	3	0	11
2	Горњи Бранешци	245	112	36	15	18	0	4	16
3	Доњи Бранешци	315	157	42	11	6	5	2	39
4	Голово	146	91	13	2	7	3	0	3
5	Гостиље	256	141	52	4	1	1	1	3
6	Доброселица	311	83	66	41	3	18	0	10
7	Мачкат	592	323	88	15	10	3	3	26
8	Мушвете	193	109	16	13	11	4	0	11
9	Рожанство	327	172	31	18	18	4	1	1
10	Рудине	118	40	32	3	3	0	3	18
11	Семегњево	184	68	44	12	14	0	3	5
12	Стубло	118	53	27	6	0	1	0	2
13	Трипкова	253	87	13	8	7	2	1	72
14	Јабланица	567	294	89	8	11	7	1	16
15	Доњи Љубиш	104	81	5	1	1	0	1	0
16	Љубиш Центар	192	106	16	2	1	1	1	17
17	Горњи Љубиш	144	76	14	16	5	1	0	5
18	Сирогојно	548	300	64	9	19	0	4	15
19	Дренова	87	68	4	0	0	0	1	4
20	Жељине	102	70	12	1	0	0	0	2
21	Трнава	174	111	8	5	3	2	1	3
22	Крива Река	770	384	89	34	21	2	7	21
23	Горња Шљивовица	243	130	51	1	5	0	0	14
24	Росуље	227	94	44	8	12	1	4	5
25	Саиновина	459	232	54	14	21	3	4	18
26	Златибор I	1261	384	249	37	32	22	16	90
27	Златибор II	1631	569	340	50	70	18	11	96
28	Чајетина I	1462	509	233	51	78	15	9	219
29	Чајетина II	1389	537	214	44	34	18	8	232
30	Даутовац	269	156	23	18	4	3	5	12
	УКУПНО	12851	5615	1987	447	415	137	91	986
	УКУПНО ГЛАСАЛО	9968 – 77.57%	Према подацима Изборне комисије						

У овој години 60 километара нових путева по свим месним заједницама

Арсена Ђурића, донедавног директора Туристичке организације Златибор, нова општинска скупштина изабрала је почетком маја за заменика председника општине Чајетина. Он је на овој функцији већ био 2012. и 2013. године, па потом три године директор ТО Златибор. С Ђурићем за “Златиборске вести” разговарамо о главним плановима, задужењима и преокупацијама на једном од најодговорнијих места у локалној самоуправи.

На питање који ће у предстојећем периоду бити његови најважнији послови, заменик председника општине одговара да је – поред тога што у свом новом звању може да мења председника општине у свим пословима која су у председничком делокругу – договорено да пре свега ради на великим пројектима започетим у локалној самоуправи, на изградњи инфраструктуре, а и на туризму као основној привредној грани општине с обзиром да има 16 година вредног искуства у туристичкој делатности.

Будући да су с пролећем кренули многи инфраструктурни послови на подручју општине Чајетина, која по тим активностима значајно предњачи у односу на околне локалне самоуправе, Ђурић најпре говори о започетим радовима на изградњи путне инфраструктуре. Оно што се већ ради у овом моменту, каже он, то су неки тендерски послови који нису завршени из прошле године или они који су расписани пролетос а чија реализација је започела.

– Прво ће се радити Златибор, с обзиром да долази летња туристичка сезона и неопходно је да се ти радови пре њеног почетка заврше. Дали смо рок извођачима до средине јуна. Пресвучена је и реконструисана главна улица Миладина Пећинара од хотела “Палисад” до хотела “Мона”, а биће настављена реконструкција те улице од пијаце па до насеља “Јес мај вилиц”. Ради се изградња нове улице са тротоаром од хотела “Дунав” до “Чиготе”, као и улице с тротоаром од Студентског одмаралишта до раскрснице код “Чиготе”. Почели су радови на изградњи Крфске улице (од хотела “Мир” ка центру) која је једна од најзначајнијих саобраћајница, биће ширине пет метара и са обе стране ће

”

Арсен Ђурић наводи најважније инфраструктурне послове који ће се у овој години радити.
– Више улагања у уређење Златибора, поплочавање тржног центра. – Поправља се пут ка аеродрому Поникве, а општина ће уложити у аеродром кад буде регионални

имати тротоаре. Већ је асфалтиран први слој за наставак пута од кружног тока ка насељу Потоци, а радиће се и још неколико мањих улица на Златибору – наводи Арсен Ђурић и наставља:

– Након тога ће се прећи у Чајетину. Ту је у плану да се потпуно реконструише улица од аутосервиса “Торлак” до “Металопластике”, ради се улица поред дечјег вртића, затим Улица Рака Митровића, у насељу Мићића ливаде и друге. Извршена је реконструкција улице од Чајетине до насеља Шиповик, биће настављена даље ка Голову и Рудинама, а радиће се и пресвлачење улице од Чајетине ка купалишту у Мушветима.

Обнова путева у сваком селу

После тога се, најављује наш саговорник, прелази у сеоске месне заједнице. И са крпљењем и пресвлачењем путева, али и с тендерима и малим набавкама које су месне заједнице спроводиле. – Нема села у коме се неће радити, нај-

мање један путник правац, а има месних заједница где ће се радити и по неколико путева. Обзиром да смо имали среће да су три различита извођача добили три различита тендера, очекујем да ће врло брзо бити завршени послови. Рецимо, радиће се неколико путних праваца у Шљивовици, неколико у Мачкату, два путна правца у Кривој Реци, у Сирогојну, наставак пута од Гостиља ка врху Чигота и другим селима, мноштво већ уговорених послова. Ових дана припремамо ребаланс буџета који ће бити усвојен почетком јуна на првој наредној седници Скупштине општине, где ћемо повећати средства за ту инфраструктуру. После ребаланса биће расписан још један тендер за изградњу улица и тендер за крпљење и пресвлачење, па очекујем да ћемо, након њихове реализације у другој половини године (након летње сезоне), добрим делом завршити инфраструктуру. Остаће нешто, свакако, и за наредну годину, али обзиром да смо

►► ми у претходних 10 година урадили 350 километара путева, да ће се ове године урадити најмање 50 или 60 километара нових путева по свим месним заједницама, заиста ће остати мало тога за 2017. годину. Тако да ће до краја 2017. буквално сваки заселак имати асфалтни пут – истиче Ђурић.

Један од сеоских путева на коме се већ ради овог пролећа је путни правац кроз Трипкову. Он води ка оближњем аеродрому Поникве који се последњих месеци убрзано уређује и на њему је нова аеродромска зграда. О том путу заменик председника општине каже:

– Пут кроз Трипкову је, нажалост, оштећен када је рађено Сушичко врело пошто је Ужице остало без воде, па су тешка возила Војске и других извођача њиме пролазила. Држава нам није помогла у санацији тог пута тако да смо ми за ову годину његову обнову планирали у општинском буџету. Јавна набавка је спроведена, тендер је завршен и отпочели смо реконструкцију најкритичнијег дела тог пута, неких 700 метара ће бити урађено. С обзиром да је за аеродром Поникве Златибор најзначајнији кад је туризам у питању, ми ћемо наставити да ширимо тај пут од Трипкове до Сушице како би аутобуси и већа возила њиме могли да пролазе. Искрено се надам да ће аеродром Поникве заживети ове године. Видим да је држава коначно схватила значај и да је Аеродром “Никола Тесла” уложио средства у изградњу аеродромске зграде на Поник-

вама, следи ограђивање и пресвлачење писте. Све то је заиста веома значајна ствар за читав наш крај. Општина Чајетина је спремна и да финансијски помогне почетак коришћења тог аеродрома за летове великих авиона. Наравно, услов за то је да се формира регионално предузеће које ће газдовати аеродромом, што је потпуно логично јер ми не можемо да улажемо средства у предузеће чији је власник друга општина. Мислим да је аеродром регионалног значаја и као такав треба да се организује. Имамо позитиван пример нашег регионалног удруживања кад је у питању Регионална депонија Дубоко, што функционише врло добро и мислим да тако треба да се организује и аеродром Поникве – сматра наш саговорник.

Поред обнове путева он помиње и друге инфраструктурне радове. Каже да

су на Златибору протеклих година отпочели реконструкцију јавне расвете, замену класичних светиљски лед-светиљкама. Ове године је завршена набавка и почињу радова на њиховој замени од зграде Туристичке организације па читавим путем до пијаце. Комплетно ће ту на јавној расвети бити стављене лед-светиљке, а у плану је расписивање нове набавке како би у још неколико улица на Златибору класичне сијалице заменили лед-сијалицама. Дугорочни план је да у наредне три године комплетна јавна расвета овде буде замењена лед-расветом чиме ће се постићи уштеда од око 70 одсто у потрошњи електричне енергије.

– Од важних инфраструктурних подухвата ту је и градња постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору, за коју је недавно потписан уговор са Словенцима који дају и милионски вредну донацију. Нажалост, и то постројење као и гондола чека решавање статуса земљишта, с тим што очекујем да ће се врло брзо тај статус регулисати. Избори на државном нивоу су прошли, нема разлога да се више чека. А то су две капиталне инвестиције значајне и за Златибор и много шире. Постројењем ћемо заштити наше реке и природу, а гондола је значајна за читаву Србију, то је атракција каква не постоји у овом делу Европе. Сигуран сам да ће и држава то разумети као и да ћемо решити тај статус земљишта како бисмо отпочели радове. Имамо обезбеђена средства и за гондолу и за постројење, нема разлога да се то кочи, већ треба да кренемо у реализацију – уверен је Ђурић.

По његовим речима, значајан инфраструктурни посао је и почетак радова на водоводу Сушичко врело ка Златибору. Ту су одређена средства планирана у буџету и ове године ће се сигурно по-

Омладински културни центар са најсавременијом сценом

Арсен Ђурић истиче да је Омладински културни центар круцијалан подухват на Златибору. За то здање је још прошле године припремљен пројекат. – На основу пројекта, конкурсали смо код Министарства трговине и туризма које нам је одобрило средства од 20 милиона динара, пре неколико дана смо потписали уговор. Ми ћемо ребаланском општинског буџета за ту намену још предвидети 35 милиона за ову годину.

Расписаће се тендер да радови на градњи Омладинског културног центра отпочну у другој половини августа, док се смањи она највећа летња туристичка навала. Планирамо да се у овој години тај центар укрови, а у следећој заврше радови – објашњава заменик председника општине и додаје: – То ће бити велики, модеран и мултифункциона-

налан центар површине од 1.800 квадрата, подигнут поред зграде Туристичке организације. Ту пре свега мислим на салу за позоришне представе и биоскопске пројекције са 250 места, која ће бити квалитетно одрађена. Пројектанти су салу радили у сарадњи са Народним позориштем из Београда тако да ће бити најсавременија сцена.

Поред тога, направиће се и галерија за изложбе слика, простор за библиотеку која сада не постоји на Златибору и још неколико мањих сала и канцеларија за разна омладинска и друга удружења. Ово ће бити културни кутак жив читаве године. А такав објекат је Златибору недостајао, јер смо имали проблем да у зимским месецима правимо било какве манифестације и догађаје услед неадекватног простора. ■

чети с постављањем цевовода на траси. Важна је и изградња нове аутобуске станице на Златибору, која такође чека решавање статуса спорног земљишта, јер се и она на њему налази (поред кружног тока). Урађен је главни пројекат, видеће се да ли ће станицу инвестирати општина сама или ће се тражити неки партнер. Постоји прилично заинтересованих за тај пројекат. Чим се реше имовински односи почиње градња нове аутобуске станице, јер Златибор заслужује једну такву савремену, са свим потребним садржајима и условима, за разлику од постојеће која је практично била стајалиште. Нова станица биће грађена поред магистрале, чиме ће се значајно растеретити саобраћај кроз туристички центар.

Камп проширен због навале кампера из света

Заменик председника општине подсећа да су у овој локалној самоуправи заиста значајна средства уложена у инфраструктуру и најављује искорак у том смислу: –Трудили смо да равномерно развијамо целу општину и мислим да смо у томе и успели. Зато ћемо ове и наредне године акценат више ставити на Златибор. Наравно, тиме нећемо запоставити сеоске месне заједнице. Али на Златибору општина остварује највећи

део прихода, највише људи је овде запослено па да бисмо могли да увећамо те приходе у наредном периоду, тиме и да радимо у другим месним заједницама, морамо у Златибор више уложити. За ову годину смо планирали наставак уређења Краљевог трга и тржног центра, са улицом поред поште и амбуланте до хотела "Дунав". Градњом нових објеката у тржном центру након замене водоводне и канализационе инфраструктуре остало је ружно стање и ми смо то искрпчили, санирали да прође летња сезона. А сада радимо пројекат да на јесен обавимо поплочавање читавог тржног центра и поменуће улице. За следећу годи-

ну планирамо да поплочамо улицу од ресторана "Златни бор" до тениских терена и то спојимо са већ урађеним, да буде компактна целина. Такође, ове године би требало да отпочнемо са уређењем реке Обудојевице и изградњом једног великог парка на Обудојевици: с пешачким, бициклистичким и трим стазама, справама за вежбање, нешто попут парка у Чајетини. Направићемо и један такав парк поред шеталишта ка Споменику, већ смо спровели поступак јавне набавке. Интензивно се ради и "Дино парк" који ће умногоме употпунити туристичку понуду Златибора, а инвеститори планирају да отварање буде 1. августа. Ауто-камп Златибор је већ трећу годину у функцији, велико је интересовање кампера, па да сепохвалимо да управо проширујемо. Направили смо 13 нових парцела за паркирање возила. Имали смо две групе Холанђана, 60 возила у кампу, тако да смо морали да га проширимо како бисмо све прихватили. Почетком јуна имаћемо и Словенце, Аустријанце и Холанђане. Камп ради све боље, а нашим промоцијама по земљама ЕУ ушли смо на мапе најзначајнијих камперских удружења у Европи. Зато наредних година очекујем да у кампу буде хиљаде страних гостију – изјавио је за "Златиборске вести" Арсен Ђурић.

М. Ј.

„Стронг мен”, „Балканика”, „Атомско склониште” и други током лета на Златибору

Златибор се већ годинама истиче по најсадржајнијем програму летњих културних дешавања, у чему је био значајан допринос Арсена Ђурића као директора Туристичке организације. Сада ће он томе доприносити са позиције заменика председника општине, с тим што већ сада најављује једнако садржајан и занимљив програм културног лета 2016. на Златибору. – Ове године

смо на време одрадили програм Златиборског културног лета. Биће изузетно богат, као и претходних сезона. У оквиру свечаности поводом Дана општине овде се од 30. јуна до 3. јула одржава Међународни фестивал спортског филма. Такође 3. јула домаћини смо и светског такмичења "Стронг мен", које ће се са Златибора преносити у 70 земаља света. Планирају се и "Игре без граница", а средином јула је фестивал "Хилз ап" са великим бројем познатих група и извођача. На Златибору ће током лета свирати "Балканика", "Гарави сокак", "Атомско склониште", Васил Хаџиманов, Дејан Цукић, "Црвена јабука" и други, биће и традиционални сабор трубача, заиста велики број дешавања и манифестација. Наступиће и локалне групе, културно-уметничка и певачка друштва – најављује Ђурић, па с тим у вези говори и о све бољој туристичкој посети овој планини:

– Очекујем одличну туристичку посету. Ми смо за прва четири месеца ове године имали повећање броја гостију од 25 одсто у односу на исти период претходне рекордне године. То је фантастичан резултат обзиром да ове године током зиме нисмо имали среће са снегом и да је пролеће било изузетно кишно. Верујем да ће тренд тако добре посете да се настави и у наредном периоду, а ми смо већ кренули с кампањом (на билбордима, лед екранима, интернет порталима, телевизијама) за нову туристичку сезону, како у Србији тако и у Македонији, Црној Гори, БиХ, Румунији и Словенији. На сваком од тих тржишта у неком од градова имаћемо и директне презентације. Читава та кампања ће бити завршена до 30. јуна тако да очекујем да ће и то дати резултате те да ће ова година бити још успешнија од претходне.

Лекарско знање за искорак у социјалној и здравственој заштити

Међу члановима недавно конституисаног новог Општинског већа је и др Гордана Бојовић, начелница опште медицине Дома здравља у Чајетини. Угледна и успешна у лекарском послу, исказана у низу вођених акција којима је циљ заштита здравља и здравствено просвећивање становника наше општине, увек са завидним нивоом знања, поштовања професије и ентузијазма.

Горданин задатак у новоизабраном Општинском већу биће управо оно што је њена струка: унапређење социјалне и здравствене заштите у општини Чајетина. Она у изјави за "Златиборске вести" најпре оцењује да је избор чланова новог Општинског већа одличан, вођен искуством и професионализмом.

– Што се тиче мог задатка на унапређењу социјалне и здравствене заштите, као лекар сметрам да сам на позицији и у прилици да се много тога и види, те последично томе, и учини. Циљ је превенирати настанак социјалних проблема у друштву и средици, а то је једино могуће међусобном сарадњом између система социјалне и здравствене заштите, система запошљавања, образовања, полиције и правосуђа – истиче др Гордана Бојовић.

По њеној оцени, доста тога у овој области код нас је већ унапређено. Почев од пружања услуга за помоћ у кући за стара лица, преко Дневног боравка за децу са сметњама у развоју "Зрачак", до организовања медицинских села, превентивних прегледа у сеоским подручјима наше општине.

– Наставићемо са унапређењем пружања услуга старијим лицима, инвалидним особама, тешко оболелим, као и деци са сметњама у развоју. Све у смислу повећања броја како услуга тако и извршилаца. Такође, настављамо одличну сарадњу са службом за социјалну заштиту и Домом здравља у виду што квалитетније здравствене услуге социјално угроженом становништву. Треба настојати да се повећа број здравствених услуга, како превентивних тако и куративних за становнике сеоских подручја, преко организовања медицинских села и организованих прегледа макар једном месечно – најављује наша саговорница.

Из области социјалне заштите она нагласак ставља на сле-

”

Др Гордана Бојовић,
члан новог Општинског већа,
најављује више превентивних
здравствених и специјалистичких
прегледа, услуге помоћи
старим, тешко оболелим и деци
са сметњама у развоју, унапређење
социјалне заштите

деће послове: – Заштита деце од злостављања и занемаривања, као и борба против насиља у породици спада у домен социјалне заштите и у том погледу је нешто учињено. Најпре у смислу формирања комисије за идентификацију злостављања деце и насиља у породици, потом удружења "Сигурност" које пружа бесплатне правне услуге женама жртвама насиља. Намера ми је да и овај домен социјалне заштите још више усавршавамо и унапређујемо, а највише у правцу идентификације ових проблема у заједници.

Говорећи конкретније о планираним активностима у области здравства, др Гордана Бојовић истиче да ће приоритетни значај добити настојања за унапређење здравствене заштите свих становника наше општине. – Планирано је више превентивних прегледа, посебно масовних скрининга. Акцентат треба ставити на становнике који су у генетском ризику, изричито на млађе особе, које ћемо пратити кроз организоване систематске прегледе. Неопходно је приближити и пружити здравствене услуге којих нема на нивоу Дома здравља преко медицинских села и организованих долазака лекара специјалиста за преглед најрањивијих група становника. Као и тешко доступних специјалиста који би у

одређеним временским интервалима у Дому здравља вршили прегледе пацијената – додаје докторка Бојовић.

По њеним речима, у досадашњем раду Дом здравља је организовао мноштво предавања, новинских и телевизијских прилога и других садржаја где су у корист здравственог просвећивања људи обрађене многе теме и болести. – Нагласак убудуће треба ставити на предавања о дијабетесу, кардиоваскуларним болестима и факторима ризика за њихов развој, као и мерама за одвикавање од пушења. У плану је даља сарадња са основним и средњим школама у правцу организованих предавања на тему здравља у виду вршачких предавања под менторством лекара – каже специјалиста опште медицине др Гордана Бојовић, уверена да ће оправдати своје место у Општинском већу залагањем и посвећеношћу као и до сада, пре свега према становницима, пацијентима и њихових социјалним и здравственим проблемима, али и према другим потребама које захтева ова функција. **М. Ј.**

За равномеран развој читаве општине

”

Члан новог Општинског већа Александар Илић, задужен за координацију с месним заједницама, најављује да ће се стално ослушкивати и задовољавати потребе становништва

У новом сазиву Општинског већа Чајетине је и Александар Илић са Златибора. Он је задужен за координацију сарадње са месним заједницама на подручју наше општине. Илић ради као приватни предузетник у туризму и ово му је други мандат у већу. Добро је упознат и са функционисањем овог извршног органа локалне самоуправе и оним чиме се баве наше месне заједнице.

Илић за «Златиборске вести» истиче да ће у току свог мандата настојати да се што боље спроводи политика равномерног развоја читаве општине.

- На ову тему доста тога је и до сада

урађено, јер се руководство општине Чајетина континуирано залаже за развој сеоских месних заједница. Нису само развијани туристички и општински центар, већ и сеоска подручја са мање становника. Циљ је био да се развојем инфраструктуре свима створе приближни, квалитетни услови за живот и ту су постигнути одлични резултати – напомиње Александар Илић, па образлаже:

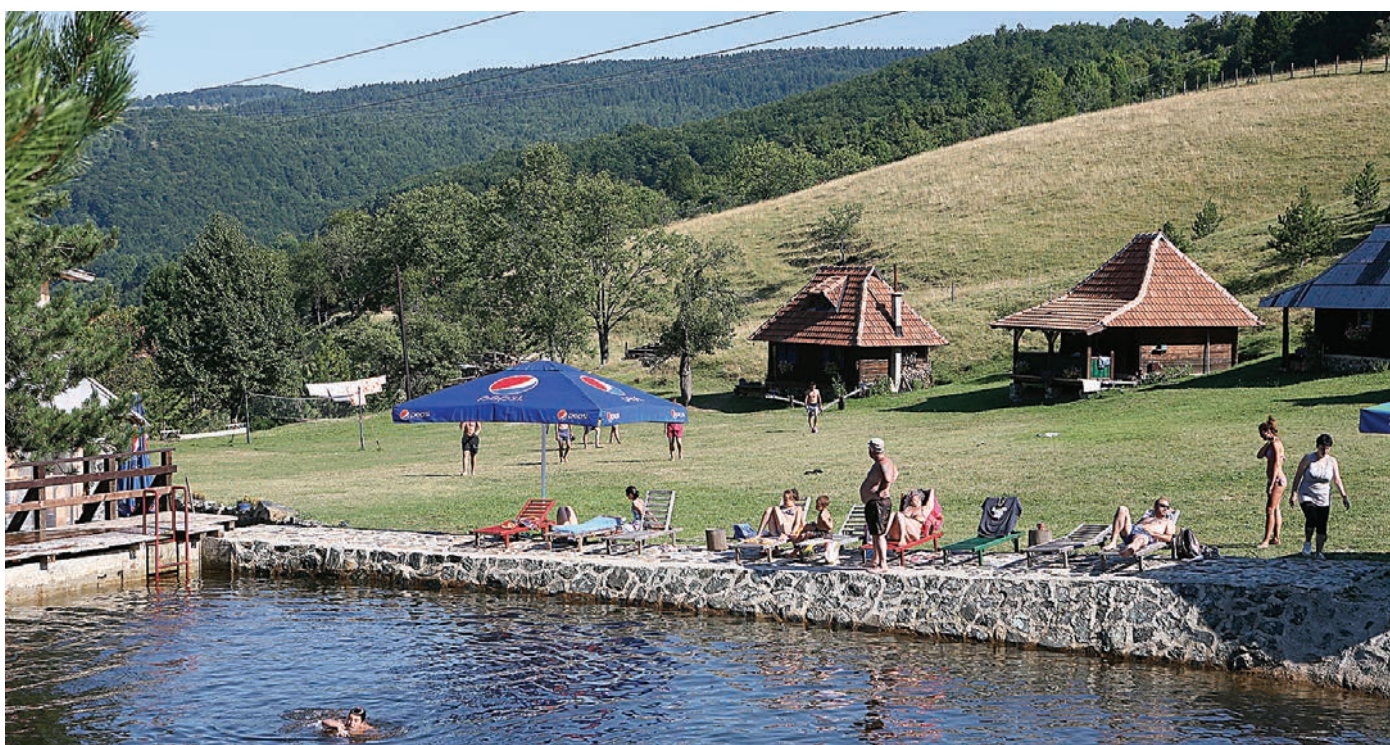
- Отворени су вртићи у селима, а ми смо једина општина у западној Србији где је то учињено, управо зато што су наша сеоска подручја развијена: с производњама, добрим путевима, водоводном и електро мрежом, па зато млади

остају на селу и деца се рађају. И школству се посвећује значајна пажња: сеоске школе се боље опремају, настава квалитетно обавља, а превоз обезбеђује за ђаке пешаке. Такође, развој пољопривреде сматра се врло битним. Многи домаћини су добили општинске субвенције за своје производње, механизацију и објекте. Села су уз општинску помоћ развила занимљиве манифестације које окупљају хиљаде посетилаца, а свестрано се подржава и сеоски туризам коме су се окренула многа домаћинства. Такву развојну политику треба наставити, при чему захтеви и иницијативе месних заједница треба да буду полазна основа за активности које ће се предузимати.

Другим речима, додаје Илић, намера је да се стално ослушкују потребе становништва, те да се у сарадњи са општинском управом грађанима на адекватан начин изађе у сусрет.

- Као члан Општинског већа задужен за координацију сарадње са месним заједницама очекујем да ћу бити у прилици да наставим започете активности и задржим висок ниво резултата остварених у овој области. Решен сам да, комуницирајући са грађанима, допринесем бољем функционисању сваке од 21 месне заједнице на територији општине Чајетина – истиче Александар Илић.

М. Ј.

Да нам села овако развијају туризам – Бошкова Вода у Љубишу

Конституисана нова Скупштина општине Чајетина

За председника општине изабран Милан Стаматовић, а за његовог заменика Арсен Ђурић, председник општинске скупштине је Милоје Рајовић чији је заменик Славко Пантовић.
– Жеља да се задржи дух толеранције и добрих односа у локалном парламенту

У Чајетини је 9. маја, убрзо по објављивању званичних резултата избора и знатно пре него у иједној локалној самоуправи у овом делу Србије, одржана конститутивна седница нове Скупштине општине. На њој је, сходно убедљивој изборној победи коалиције СНП-ДСС-ПУПС, Милан Стаматовић по четврти пут изабран за председника општине Чајетина. Функција председника општинске скупштине поново је припала Милоју Рајовићу. На конститутивној седници је за заменика председника општине изабран Арсен Ђурић, а за заменика председника СО Славко Пантовић.

Након усвојеног дневног реда седница чајетинске Општинске изборне комисије поднела је извештај о одржаним локалним изборима и коначном исходу. По изборним резултатима, чајетински парламент у новом сазиву има три политичке опције: коалицију “СНП – ДСС – ПУПС Милан Стаматовић” са 21 одборником, Српску напредну странку са седам и Групу грађана „Златиборски поглед – Рајко Пелверовић Пела” са три. Једногласно је усвојена одборничка листа, након чега су новоизабрани одборници дали свечану изјаву и додељено им је уверење о избору.

Потом је Арсен Ђурић за председни-

ка Скупштине општине Чајетина предложио Милоја Рајовића, који је и у претходном сазиву обављао ову функцију. Одборници су тајним гласањем, са 26 “за”, усвојили поменути предлог, док је за заменика председника Скупштине општине, са 23 гласа, изабран Славко Пантовић. Одборничком одлуком, такође, звање секретара Скупштине општине Чајетина задржао је Предраг Јокић који је и до сада обављао ту функцију, док је за заменика секретара изабрана Ивана Јеремић.

По изјави Милоја Рајовића, намера је да се настави континуитет досадашњег

рада. – Како смо радили и у претходне четири године тако ћемо радити и сада. Надам се да ћемо задржати тај високи ниво културе, толеранције и добрих односа у скупштини, да ћемо поједине предлоге и опозиционих одборника прихватати као и до сада. Очекујем добру сарадњу са државним институцијама, јер смо се последњих година са њима више пута расправљали па сматрам да то морамо да превазиђемо, како бисмо добили све потребне дозволе од државе и јавних предузећа за завршетак свих започетих инвестиција. Поносан сам на рад ове скупштине, јер сма-

Чланови Општинског већа у новом сазиву

Чланови Општинског већа у овом сазиву, изабрани на предлог председника општине Чајетина Милана Стаматовића, су :

- Др Гордана Бојовић** – социјална заштита
- Бранко Петронијевић** – пољопривреда
- Александар Илић** – координатор за месне заједнице
- Др Млађен Весовић** – здравство
- Мирослав Туцовић** – развој села
- Горица Мијаиловић** – култура
- Милован Божић** – за малу привреду
- Драган Јездимировић** – економија
- Јелена Гукић** – образовање и просвета

трам да радимо у једној позитивној атмосфери – рекао је Милоје Рајовић додајући да ипак није довољно то да само скупштина добро ради, већ је потребно да усвојене скупштинске одлуке председник општине са својом управом спроведе, што је и рађено веома ефикасно претходних година. Такође, председник чајетинске скупштине нагласио је да се мора извршити и притисак на сва јавна предузећа и установе како би се побољшао квалитет њиховог рада.

За председника општине Чајетина изабран је Милан Стаматовић, коме је ово четврти мандат, док је за заменика председника општине Чајетина изабран Арсен Ђурић, досадашњи директор Туристичке организације Златибор (Ђурић је на функцију директора ТО Златибор поднео оставку). У свом обраћању медијима одмах након избора за председника, Стаматовић је истакао најзначајније послове којим ће се у новом мандатном периоду овде посветити највише пажње. – Развој општине Чајетина у наредне четири године биће обележен капиталним пројектима, а то су гондола као и постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору, Мачкату, Сирогојну и Чајетини. Настављамо и даље са изградњом водовода за Златибор и остале сеоске месне заједнице, са развојем инфраструктуре што ће бити основни циљ, идеја и посао локалне самоуправе и нас функционера. Радићемо интензивно и на развоју новог Златибора, све је већ испланирано у складу са нашим развојним плановима и стратегијама развоја наше општине – рекао је Милан Стаматовић.

Н. Целебцић

Одборници новог сазива Скупштине општине Чајетина

На конститутивној седници потврђен је мандат 31. одборнику. То су:

- 1) **Милан Стаматовић**, рођен 1960, по струци тех. технолог, Златибор;
- 2) **Арсен Ђурић**, 1973, дипл. економиста, Златибор;
- 3) **Бојана Божанић**, 1981, професор енгл. језика, Златибор;
- 4) **Милоје Рајовић**, 1975, саобраћ. инжењер, Златибор;
- 5) **Зоран Удовичић**, 1963, економ. техничар, Чајетина;
- 6) **Верица Весовић**, 1970, трговац, Крива Река;
- 7) **Дејан Шкодрић**, 1979, електроенергетичар, Шљивовица;
- 8) **Павле Марић**, 1951, пензионер, Мачкат;
- 9) **Душанка Кнежевић**, 1960, медиц. сестра, Чајетина;
- 10) **Славко Пантовић**, 1949, пензионер, Чајетина;
- 11) **Бранко Секулић**, 1972, трговац, Сирогојно;
- 12) **Горица Мијаиловић**, 1969, економ. техничар, Рожанство;
- 13) **Миленко Јеремић**, 1960, електротехничар, Рудине;
- 14) **Радоје Бојовић**, 1959, радник, Љубиш;
- 15) **Јелена Баћковић**, 1977, фарм. техничар, Чајетина;
- 16) **Љубиша Тодосијевић**, 1965, радник, Гостиље;
- 17) **Милан Лазовић**, 1968, металостругар, Алин Поток;
- 18) **Гордана Бојовић**, 1977, лекар, Дренова;
- 19) **Срећко Тодосијевић**, 1971, дипл. историчар, Крива Река;
- 20) **Милан Обрадовић**, 1975, предузетник, Трнава;
- 21) **Маријана Марић**, 1978, лекар, Мачкат;
- 22) **Александар Јеремић**, 1971, доктор медицине, Златибор;
- 23) **Радиша Јанковић**, 1979, ел. механичар, Чајетина;
- 24) **Оливера Станић**, 1974, медицинска сестра, Шљивовица;
- 25) **Ђорђе Дабић**, 1991, дипл. правник, Златибор;
- 26) **Милоје Божовић**, 1956, дипл. економиста, Златибор;
- 27) **Јелена Шопаловић**, 1985, виша мед. сестра, Мачкат;
- 28) **Владислав Росић**, 1984, дипл. економиста, Златибор;
- 29) **Рајко Пелверовић**, 1973, предузетник (трговац), Чајетина;
- 30) **Милан Лазовић**, 1963, металостругар, Трипкова;
- 31) **Катарина Јанковић**, 1983, економиста, Чајетина

Први стуб и жица гондоле на две приватне парцеле

Завршени урбанистички пројекти за издвајање парцела за почетну, међустаницу и крајњу станицу гондоле, каже Бојана Божанић.

– До сада набављено преко 80 одсто опреме, кабине су у завршној фази израде, а уређен и лого фирме „Gold gondola Zlatibor”

Аktivности на реализацији изградње гондоле су започеле, првенствено у смислу прибављања потребне документације, каже за „Златиборске вести” Бојана Божанић, в.д. директора „Gold gondola Zlatibor”. По њеним речима, још увек нису у потпуности решени имовинско правни односи. Пре свега на оном делу трасе која се налази на државној земљи, а она ни до сада није враћена у својину државе како је то требало да буде.

– Када се завршио чувени „медијски” спор око државне земље, поништено је решење о додели земљишта ПК „Златибор” (у површини од 2.213 хектара) приватнику без накнаде. Након тога је требало да Републички геодетски завод ту земљу упише на државу. То се још увек није десило, а изговор за одлагања је ситуација у којој је представник потенцијалног власника те земље повео управни спор. До сада није одржано ниједно рочиште. Оно што је сигурно јесте да поменути спор никакав други резултат не може имати него укњижење на државу. Ми смо као локална самоуправа упутили ургенцију Управном суду да се спор што пре реши, будући да је исход познат. По завршетку спора Републички геодетски завод ће уписати земљу у својину државе. Након тога ће се општина обратити Републичкој дирекцији за имовину да се према Плану детаљне регулације општини додели онај део земље који се налази на траси гондоле, а све према важећим законским процедурама – објашњава Бојана Божанић.

Упоредо с поменутима ради се и на документацији за гондолу, па су тренутно завршени урбанистички пројекти за издвајање парцела за почетну, међустаницу и крајњу станицу. На почетној станици део земље је на коришћењу Пољопривредног комбината „Златибор”, на међустаници део земље припада Министарству пољопривреде и такође ПК „Златибор”, а на крајњој станици земљиште је делом на парцели општине, „Србијашума” и ЈП ПТТ саобраћаја „Србија”. Ови урбанистички пројекти даље ће бити упућени Републичкој дирекцији за имовину, а очекујемо да ће до тада и управни спор коначно бити завршен.

– На првој седници Општинског већа у новом сазиву донета је одлука да се изузму две парцеле од приватних власника. Једна на којој ће бити подигнут први стуб и једна преко које прелази жица. Наставиће се са решавањем имовинско-правних односа, разговори са свим приватним лицима и другим власницима парцела уз сачињавања записника биће брзо завршени. Када се обаве административни послови око укњижења парцела на

општину и њиховим власницима исплати новчана надокнада према тржишној вредности, почеће радови на постављању првог стуба. Урађено је идејно решење, завршен идејни пројекат, а послати су и захтеви у сва јавна предузећа, па очекујемо да ће локацијски услови бити издати врло брзо, што је основ за израду грађевинског

пројекта за извођење радова. Извођача смо одабрали још прошле године и он чека на реализацију пројекта чије се извођење услед поменутог пролонгирало, у суштини чека се само решавање проблема земље и парцела у државној својини – истиче наша саговорница.

Још један паралелан поступак који се одвија је довођење струје кабл водом од трафостанице на Обудојевици до међустанице где ће бити главни погонски део жичаре. И на том делу почело

Поглед на трасу гондоле од центра Златибора ка врху Торника

је решавање имовинско-правних односа. – Како нам временске прилике нису ишле на руку због кише која је падала готово месец дана, успорени смо са спровођењем активности на овом послу. Оно што следи је постављање кабла од Обудојевице, тачније од локације старог аеродрома и даље трасом пута, као и у оном делу где су решени имовинско правни односи. Кабл је набављен, налази се у складишту у Бранешком Пољу. До

сада је допремљено преко 80 одсто опреме, док је преостали део који чине котурови сајле смештен у складишту компаније „Пома” у Француској. Код нас ће бити у септембру, уколико не буде потребе да се допреми раније. Кабине су такође у „Поми”, а тренутно су у завршној фази израде. Урађен је и лого фирме. Очекујемо да ће бити склопљени и спонзорски уговори за брендирање кабина. У току су припреме за промотивне активности, а у изради је веб сајт за гондолу – напомиње Божанићева.

Она је уверена да ће све бити по плану и програму, те да ће у наредних месец дана почети реализација пројекта. По њеним речима, од посебног значаја је то што ће се на првој седници Владе Републике Србије наћи захтев за утврђивање јавног интереса за изградњу гондоле, чиме ће посао бити знатно олакшан, а очекује и разумевање од републичких власти које је до сада изостало.

– Сматрамо да је утврђивање јавног интереса једини логичан начин реализације пројекта који је од националног значаја. И због тога заслужује и да се призна као такав. Позивамо министре да дају сагласност на захтев општине Чајетина. Општи интерес мора бити изнад свега – наглашава Бојана Божанић.

Руси из Калужке области посетили Златибор

Недавно учешће Златибора на Сајму туризма у Москви, на коме је најављено веће интересовање Руса на нашу туристичку планину, даје прве резултате. Недавно је Златибор посетили 12 руских гостију из Калужке области. Реч је о представницима туристичких агенција и директора спортских школа,

чија је посета уговорена током трајања московског Сајма туризма.

Посетиоци из Русије веома су задовољни спортском понудом Златибора, културно-историјском баштином, као и знањем руског језика међу локалним становништвом. Током боравка на Златибору посетили су Музеј "Старо село"

у Сирогојну, Стопића пећину, Гостиље и Мокру Гору.

– Веома нам се допада што је српски народ врло религиозан, као и руски. Са задовољством смо посетили ваше цркве, а с обзиром да вера повезује ова два народа очекујем да ове локације у наредном периоду посети још више руских туриста. Захвални смо на организовању овог излета који је имао и културно-просветни карактер. Надам се да ће наша сарадња у будућности ојачати – истакла је Љубов Морозова Александровна, директор Спортске школе Калужке области.

Током ове посете договорено је да се ускоро успостави директна авионска линија од Калуге до Ниша, што ће у великој мери побољшати начин путовања гостију из ове руске области на Златибор. Још лакше ће бити кад оживи редован авио-саобраћај на оближњем аеродрому Поникве. Како истичу из златиборске Канцеларије за сарадњу са Руском федерацијом, осим у комерцијалном аспекту ради се на продубљивању сарадње и на плану религије и културе, о чему сведочи недавни наступ ансамбла "Коло" из Москве на Златибору. **И. Ј.**

Обновимо добротворством цркву у Чајетини

Црквена општина Чајетина, на челу са црквеним одбором, донела је одлуку о обнови храма Светог Архангела Гаврила у Чајетини. Ова црква стара је 126 година и представља једно од најстаријих здања у вароши, а средства потребна за њену обнову су укупно око 50.000 евра. Први радови на покривци храма већ су почели.

С обзиром да је на добротворству људи заснован овај подухват, заинтересовани донатори могу своје прилоге дати у новцу, грађевинском материјалу или на неки други начин. Урађен је пропагандни материјал како би се грађанство упознало са радovima и начинима помоћи.

Ваља подсетити да је храм Светог Архангела Гаврила у Чајетини подигнут 1890., и то од добровољних прилога и донатора људи тог времена. Црква је у више наврата обновљана, а последњи пут 2002. када су урађени темељи, ставље-

ни стубови и затега како би били учвршћени зидови.

Али зуб времена поново оставља трагове на овој згради, па је сада дошло време за још једну обнову храма, што је прави испит добротворства садашњих генерација. Кров је сасвим дотрајао, а прилаз цркви је у веома лошем стању. На згради здања налази се кровна конструкција од шиндре стара 126 година.

Протојереј Драгиша Ђуричић, старешина чајетинске цркве, о овом подухвату каже: «Ми смо, у име Бога, почели са обновом нашег старог храма, а брзину одвијања радова мало су временске прилике омеле. До сада смо успели да прикупимо половину средстава за покривку храма, набавку бакра, даске, плаћање извођачу радова», наводи чајетински свештеник.

Као и увек у оваквим приликама, у помоћи важној акцији предњачи општина Чајетина. Она је један од већих донатора за обнову цркве будући да је до сада дала 500.000 динара. А од привредника и верника сакупљено је још око 700.000 динара. Планирани су и радови на уређењу црквене порте, с тим што постоји идеја да се направи једна собранишница у којој ће се прослављавати слава овог храма. Сада је, по речима протојереја Драгише, најбитније да се сакупе средства за покривку, како храм у Чајетини не би прокишњавао.

Новчани прилози за ову намену могу се уплатити на жиро рачун 205 – 0000000227890 – 74, код Комерцијалне банке, са назнаком "За обнову цркве у Чајетини", а то се може учинити и лично у самом храму чајетинском, уз упис у књигу добровољних прилога. **М. Ј.**

Село три бора нови путеви покренули

Доброселица враћа некадашњу снагу: туристи почињу да праве викендице, а поједини се овде враћају да живе, јер општина ствара боље услове. – Некад била Злоселица, па постала Доброселица

Доброселица, лепо село у срцу Златибора, полако почиње да враћа своју некадашњу снагу. Не само да својим вредностима све више привлачи пажњу туриста, планинара, љубитеља ненарушене природе... Неки су се определили да у овој лепоти граде викендице. Има и примера да су се поједини, захваљујући обнови инфраструктуре у коју улаже чајетинска општина, вратили овде да живе.

То су нам рекли у месној заједници Доброселица, помињући и неке најважније обављене инфраструктурне послове. По речима Жељка Марјановића, заменика председника МЗ Доброселица, кључна је обнова сеоских путева:

- Тако је, на пример, од 2012. до 2015. године за асфалтирање путева: Водице, Точковица и за пут од Галерије до Досковића издвојено око 6,5 милиона динара. Такође, у последњих неколико година рађена су асфалтирања путева у засеоку Доње село -

1.300 метара. То је пут који повезује 15 домаћинстава и од великог је значаја за све становнике овог краја. Урађено је и пресвлачење главног дела пута који води у село у дужини од 3 километра. У овој години планиран је наставак пресвлачења асфалтом главног пута, затим наставак асфалтирања за Стевовиће, асфалтирање правца Водице - центар, као и центар - Пећина.

Иначе, зимско одржавање главног путног правца од Водица до центра села и од Борове Главе до центра, за које се ангажују приватна лица, је уредно а средства за одржавање засеочких путева издваја локална самоуправа.

- Општина је 2009. године издвојила средства у висини од 2,3 милиона динара за освету у Водицама, а ове године ће се наставити ти радови и уједно осветлити простор око доброселичке цркве, све са идејом да се подржи туризам у Доброселици који је претходних година кренуо у експанзију.

Постоје две приче о настанку имена Доброселица. Једна каже да му је првобитно име било Злоселица и да га је, због љубазности домаћина а боравећи ту кратко у свом походу на Босну, Душан Силни изменио у Доброселица. Друго предање каже да је Милош Обреновића путовао овим крајевима, свратио у село и ту био угошћен, почашћен, па га је назвао Доброселица.

У селу су фамилије Марјановићи и Ковачевићи, које су у време велике миграције становништва већином одселиле у Ужице, јер је прилично њих радило у Ваљаноници бакра у Севојну и другим ужичким предузећима. Када су отишли у пензију вратили су се у родни крај. Село је велико и пространо према броју кућа, што се не може рећи према броју становништва које је ипак претежно сведено на старачка домаћинства.

Три бора, црква брвнара и камени мост

Доброселица је због својих амбијенталних вредности послужила као сјајно место за снимање филмова. Један од новијих је "Оригинална фалсификата". Међу сељанима је било и глумца-натуршчика у филмским остварењима. А редитељ Јован Живановић, који је с краја седамдесетих у златиборским селима снимао филм "Радио вихор зове Анђелију", одушевљен овим лепотама пожелео је да после смрти буде сахрањен на гробљу у Доброселици, што му је и испуњено кад је умро 2002. године.

Село привлачи пажњу по неким реткостима као што је црква брвнара из 1821. године. Према начину израде и појединим детаљима овај објекат спада можда међу најлепше у својој врсти. Дугачка је осам, а широка пет метара, висина крова јој је око пет метара. Храм је правоугаоног облика, са полукружном апсидом од брвана, на источној страни. У цркви је иконостас од обојених дасака са доста вредних икона. Престоне иконе пресвете Богородице и Исуса Христа сликане су на дасци, аутора Алексија Лазовића. Царске двери рад су сликара Јанка Михајловића Молера из Драгачева. Црква је посвећена Светом пророку Илији.

Овде је и природни камени мост, у народу познат као Шупљница. Он се налази у атару Доброселице, на јужном ободу Златибора. Образован је на крају јаружасте долине усечене у тамним кристалистим шкриљцима, на месту где се сада слаб водени ток

центар Доброселице у дужини од 2.700 метара (за шта су средства издвојили држава и општина), Борова Глава - Чемериковац у дужини око 1.000 метара, Борова Глава - Љубетића поток око 800 метара, Шаиновци око 1.600 метара, Стевовићи око 700 метара. Од 2006. године рађена је и годишња поправка засеочких земљаних путева. Прокопан је и пут од Јечменске пећине до центра села у дужини око 1.000 метара, поправљен је пут од Јањиног брега до Стевовића - каже Марјановић и додаје:

- Општина Чајетина је определила средства у износу од три милиона динара, па су становници Доброселице прошле године добили још један асфалтни путни правац. Реч је о локалном путу од Јечменске превије до засеока Точковице и Градца, у дужина од око

Извршена је реконструкција електромерже у засеоцима Чемериковци и Шаиновци, док је у осталим деловима села неопходно урадити замену електричних стубова ради бољег снабдевања становништва струјом. Поред тога, локална самоуправа је 2012. урадила терен за мале спортове за шта је издвојила 1,5 милиона динара. Водећи рачуна о подмлатку села, општина је организовала бесплатан превоз ђака, (којих је са средњошколцима тридесетак), до школе на Златибору.

Иначе, Доброселица је приликом пописа 2011. године имала 367 становника. У овом селу просечна старост становништва износи 54,3 године. Овде је 174 домаћинства, а просечан број чланова по домаћинству је 2,33.

пробија кроз уску и ниску кречњачку греду. Пећински канал је дугачак 48, широк 12 метара и исто толико висок на горњем улазу, а на излазу 16 метара. По својим димензијама спада међу шест највећих природних каменних мостова у Србији. Једини је у овом делу државе, тако да представља изузетан природни објекат који све више привлачи пажњу туриста, пре свега планинара. Налази се на листи националног геонаслеђа.

Скупштина општине Чајетина је на седници од 29. јуна 2015. године донела Одлуку о проглашењу Споменика природе „Три стабла црног бора – Доброселица“. Тиме се, након спроведеног поступка заштите закључно с јавном расправом, успоставља заштита три вишестолетна стабла црног бора „Pinus nigra“ који се налазе у селу Доброселица.

Чари Божове галерије на Боровој Глави

Три стабла црног бора, која доминирају центром села, остатак су простране борове шуме која се налазила на овом простору. Данас својом раскоши сведоче о вредности и моћности борових шума које су некада прекривале Златибор. Заштићена црнборова стабла, типични представници своје врсте, одликују се виталношћу и нарочитим димензијама. Стари су око 350 година, изузетног правилног хабитуса и великих разгранатих крошњи, па представљају праву реткост на падинама Златибора. Спроведеним поступком заштите извршена је ревизија, с обзиром да су три стабла црног бора у Доброселици први пут заштићена 1960. године. Површина Споменика природе износи 8,82 ара и на њој је установљен режим трећег степена заштите. Поверен је на управљање Црквеној општини Доброселачкој у Чајетини.

За оне који су наклоњени истраживању

природних лепота и планинском туризму, предео Доброселице је као створен за рекреативно планинарење, а у његову туристичку понуду спада и Увац. А село има и своје знамените људе. Један од најпознатијих је академски сликар светског гласа Божидар Ковачевић. Остаће упамћен као врстан уметник који је био симбол Златибора, његове посебности, стваралаштва, пејзажа и лепоте.

Божидар Божо Ковачевић рођен је 27. октобра 1934. године на Боровој Глави. Основну школу похађао је у Доброселици, а гимназију у Ужицу, Београду и Крушевцу. Крајем педесетих година прошлог века сту-

дирао је на Академији ликовних уметности, а дипломирао 1961. године. Постдипломске студије завршава код Ђорђа Андрејевића Куна и Љубице Цуце Сокић. Почетком шездесетих одлази у Париз на усавршавање.

Неко време Божо је боравио у Њујорку где је током 1965. и 1966. године имао четири велике групне међународне изложбе. Током осамдесетих година самостално је излагао у Каиру, Франкфурту и Минхену. Како се у то време определио за пејзаже, на његовим сликама све више доминирају предели родног Златибора. У завичају на Боровој Глави 1981. године он подиже своју галерију. На том простору од око 900 квадрата, испуњених аутентичном златиборском архитектуром, налазе се изложбени и радни простори. Инспириран људима и пределима управо овог села где се након светских метропола вратио да живи, Ковачевић је овековечио понекад сурову, покатак бајковиту стварност Доброселице. У којој су, како је говорио, „стално присутне промене и на небу, и у атмосфери“, што га је нагонило да поједине слике ствара и по пар година, враћајући се да их „доради“ у најбољем маниру искусних бардова.

Након Божове смрти 2010. године галерију настављају да воде његове кћери Славенка и Александра, такође академске сликарке. Благодети природе и добрих вибрација ове галерије користе и деца која учествују у летњем креативном еко-кампу који води Студио ЛРД из Београда.

Мирјана Ранковић Луковић

Доброселичко врело за снабдевање општине водом

Детаљна хидрогеолошка истраживања подземних вода са изворишта Доброселичка врела представљају наставак истраживања изведених за потребе израде студије Оцена ресурса подземних вода и могућности вишенаменског коришћења на територији општине Чајетина. Један од основних циљева Студије био је сагледавање и валоризација најперспективнијих зона како би се почело са инвестиционим улагањима у вези са комерцијалним коришћењем подземних вода.

Према плановима руководства општине Чајетина за потребе водоснабдевања насеља на јужном делу територије општине, планирано је да се користе подземне воде са изворишта Доброселичка врела. С обзиром да нису постоја-

ле оверене резерве подземних вода, општина је одлучила да прикупи све неопходне дозволе и сагласности, како би се у наредном периоду приступило пројектовању и изради система за водоснабдевање подземним водама са Доброселичких врела.

Током 2014. и 2015. год. вршена су стручна осматрања у трајању од 15 месеци како би се дефинисао режим и резерве подземних вода, као и анализа услова и могућности одрживе експлоатације за потребе Елабората о резервама. Елаборатом су утврђене резерве подземних вода 56,7 л/с.

Општина разматра могућност да се ово извориште искористи за снабдевање водом становништва Водица и Златибора. ■

Школа са ученичком праксом у најмодернијим кухињама

Чајетинска Угоститељско-туристичка школа проширује подручја рада и прати савремене наставне трендове, а ђаке посебно привлаче одлични услови за практичну наставу

Туризам је темељ развоја нашег краја, а кадрови у туризму битан предуслов за успехе у овој делатности. Зато се код нас посебна пажња придаје образовању и оспособљавању младих за туристичку, угоститељску, економску струку како би стекли потребна знања и од старијих у будућности преузели одговорности и озбиљне пословне обавезе.

То школовање кадрова задатак је средње Угоститељско-туристичке школе из Чајетине. Ова установа има традицију дугу скоро четири деценије, а под садашњим називом ради последњих десет година. Образовни профили који су данас ученицима на располагању у овој школи заступљени су током минуле две деценије. То је подручје трговине, угоститељства и туризма, а последњих пет година постоји подручје економије, права и администрације.

Школа годишње образује око 120 редовних и 50 ванредних ученика на четворогодишњим смеровима:

туристички, кулинарски и угоститељски техничар (по чему је препознатљива у Златиборском округу), као и трогодишњим: кувар и конобар. Последњих година изведено је и неколико генера-

ција економских техничара, а према овогодишњем плану уписа уводе се и финансијски администратори. Ученици који похађају ову школу махом су из нашег краја, мада је све више оних који долазе из других градова: Пожеге, Ариља, Прибоја, Горњег Милановца... У школи се изучавају три страна језика: енглески (који је обавезан у свим образовним профилима), француски и руски. Стална настојања су у осавремењавању наставе која се спроводи у учионицама опремљеним пројектором и рачунарима повезаним на интернет, као и одлично опремљеним кабинетима у којима се реализује практична настава.

- Трудимо се да пратимо трендове осавремењавања наставе. Наставници су у обавези да примењују нове наставне методе, јер смо сви свесни да не можемо задржати нешто старо, превазиђено, већ морамо бити укључени у модерне токове – каже за „Златиборске вести“ директорка ове школе Вишња Смиљанић, која је не-

када и сама била њен ученик. Она додаје да је ова образовна установа изнедрила много квалитетних кадрова. Неки од њих постали су утицајни на различитим пољима, првенствено у

Директорка школе
Вишња Смиљанић

туризму, и као такви постали окосница туристичке делатности нашег краја и шире. То су, на пример, Дарко Ђуровић, бивши директор ТО Златибор, затим садашњи директор ТО Ужице Бобан Перишић, директорка Туристичко-спортског центра Нова Варош Ивана Новаковић, доктор туризмологије Мирослав Ивановић и многи други. Неки су, рецимо, постали директори и успешни менаџери познатих хотела широм Србије, Црне Горе, па и других држава.

Школски ресторан за тимски рад

Школа је веома задовољна сарадњом са локалном самоуправом која све материјалне трошкове подмирује на време. Не изостаје ни подршка хотела на Златибору где ученици спроводе практични део наставе. Пружена им је могућност да на квалитетан начин часове практичне наставе реализују и у школском ресторану који се налази у згради ТО Златибор. Ово је допринело великом интересовању ученика за образовне профиле чија је пракса управо везана за овај објекат, као и побољшању самог квалитета практичне наставе која се спроводи под будним оком професора Небојше Крповића и Драгана Ковачевића.

Поразговарали смо са ученицима Угоститељско-туристичке школе који овде обављају тај практични део.

- Ова пракса нам доста значи, преко ње можемо много тога да научимо. Овде радимо све што је по менију предвиђено за ресторан. Често смо у прилици да радимо са куварима који су овде запослени, упознавајући се тако и са тимским радом у кухињи – објашњава Стеван Марковић, ученик смера кулинарски техничар.

Своје задовољство извођењем практичне наставе у ђачком ресторану исказује и Драгана Вукотић, која похађа трећу годину смера угоститељски техничар, а на практичну наставу у ресторан долази једном седмично.

- Професори нам показују како да припремимо различите напитке, објашњавају нам како да комуницирамо са

гостима и како да их послужимо. Практична настава нам је веома битна јер се оспособљавамо за даљи рад- Захваљујући њој, када нађемо посао биће нам много лакше.

О важности практичне наставе говорила нам је и професорка групе економских и туристичких предмета Неранца Јовичић, која у овој школи ради већ 21 годину. Она истиче да практична настава представља примену свега онога што су ученици научили на часовима теоријске наставе.

– Број ученика заинтересованих за ванредно полагање испита у овој школи из године у годину се повећава. Најтраженији образовни профили су кулинарски техничар доквалификација и кувар у трогодишњем трајању, док су у последње време најактуелнији економски техничари. Ми у току школске године имамо десет испитних рокова. Не-

**Професорка
Неранца Јовичић**

мамо само у току јула и јануара. Ученици испите пријављују од 1. до 10. у месецу, на консултације долазе индивидуално по договору са професорима од 10. до 20., док им испитни рок почиње сваког 20. у месецу. Све функционише без икаквих проблема. Ванредни ученици добро припреме наставне садржаје тако да је успех задовољавајући – додаје професорка Неранца Јовичић.

Да ђаци не забораве завичајне вредности

У овој средњој школи негују се разноврсне ваннаставне активности, спровођене кроз различите секције за које су ученици веома заинтересовани. Ту

су спортске секције (мали фудбал, кошарка, шах...), еколошка секција (која ради на улепшавању школског дворишта, обележавању важних еколошких датума и слично), рецитаторска секција (учешће на такмичењима рецитатора, припремању школских приредби).

**Професорка
Јелена Марић**

тренутно похађа око 100 ученика. Секција је добро организована и активна током целе године. Ученици и наставници раде на изради паноа, презентација, обележавању важних историјских догађаја. Доста пажње, како истиче професорка Марић, посвећује се завичајној географији, јер све више ученика тежи ка обиласку иностраних земаља, а најалост све мање интересовања показују ка својој околини.

– Управо због тога организујемо излете до Стопића пећине, Музеја на отвореном „Старо село“ у Сирогојну, Дрвенграда, Мокре Горе, манастира Добрун, Вишеграда. Организујемо одласке на Сајам књига у Београду, били смо у Врњачкој Бањи, посетили манастир Милешеву и друга значајна места – објашњава Јелена Марић, додајући да су у плану и програму школе неизоставне екскурзије у Италију, Грчку, Мађарску, Црну Гору. При реализацији излета велику подршку дају им Туристичка организација Златибор која за децу обезбеђује бесплатне улазнице, Туристичка агенција „Златекс“

која је неретко организује гратис путовања, а добра сарадња успостављена је и са аутопревозником „Гага турс“.

Међу 300 ђака који редовно похађају ову средњу школу је и Миљана Цвијовић, ученица другог разреда смера кулинарски техничар. Њена искуства у досадашњем школовању су веома позитивна:

– Пракса у школи је задовољавајућа, кабинети за практичну наставу испуњавају све потребне стандарде. Врло сам задовољна и много тога сам научила. Школа је предвидела да часове практичне наставе спроводимо и у златиборским хотелима. Ја сам била у “Чиготи”, “Мони” и “Палисаду” чије кухиње су опремљене по најновијим стандардима. Планирала сам да после завршене четворогодишње средње школе наставим студије гастрономије у Београду или Новом Саду – рекла нам је Миљана.

**Ученица Миљана
Цвијовић**

Дужи низ година школа издаје часопис „Корак“ који је настао на иницијативи ученика и професора. Овај часопис, који излази у тиражу од 500 примерака, није намењен само садашњим већ и будућим ученицима. На страницама “Корак” налази се мноштво занимљивих садржаја, а највећу пажњу углавном привлаче текстови у којима ученици сумирају своје утиске са екскурзија и излета. У садржај часописа улазе и информације везане за образовне профиле који постоје у овој школи, што представља само једну од многих активности везаних за промоцију ове средњошколске установе.

Драгана Росић

Прегршт диплома код ђака који су понос чајетинске школе

Из ОШ „Димитрије Туцовић”, која је обележила свој дан, све већи број ученика учествује на такмичењима. – Јелена Ђукић спојила природне науке и српски језик, Николи Митровићу годи рад с наставницима

За Основну школу “Димитрије Туцовић” 13. мај је посебан дан. Тог датума је рођен истакнути вођа и теоретичар социјалистичког покрета у Србији, оснивач Српске социјалдемократске партије родом из Гостиља, чије име са поносом носи чајетинска школа већ 129 година!

Овај 13. мај овде беше још посебнији, јер је на сцени Дома културе велики број ученика показао како се израста у посебне људе, какве су нове генерације деце на којима “свет остаје”, на које су поносни они који су их родили и вас-

питавали, као и они који су их учили и, такође, васпитавали.

ОШ “Димитрије Туцовић” са своја три издвојена одељења има укупно 735 ученика. Ове године је број оних који су представљали своју школу на различитим такмичењима много већи него претходне. Награде су освајане из српског, математике, хемије, биологије, историје, географије, страног језика.

Директорка школе Милка Васиљевић каже да сваке године на овај дан књигама и похвалницама награђују ученике који постижу добре резултате на

општинским, окружним и републичким такмичењима. – У мају су у току републичка такмичења, тако да ћемо, ако буде постигнутих успеха, те награде додељивати 28. јуна. Морам да истакнем да је ово једна успешна година за нас. Имамо преко 15 ученика на републичком такмичењу, који су учествовали и на неким конкурсима. То је поприлична бројка и велики успех и за нашу децу. Ми у шали кажемо како за поједине ученике треба посебан ормар за све награде и књиге – са поносом истиче директорка.

За Дан школе обично се планирају

Нађа Радибратовић

Катарина Веланац

заједничка спортска дружења родитеља и ученика, али им овога пута време није било наклоњено. Међутим, са доста успеха извели су колажни програм у којем су учествовали чланови секција: рецитаторске, драмске, као и школског хора и фолклора. Јагода Јеремић, наставница српског језика и књижевности, једна је од оних које су учествовале у припремању ове свечаности.

- Припремили смо и драмско-рецитаторски колаж. Ученици представљају теме које су нама свима блиске, нама који радимо са њима у школи, а то је управо однос између наставника и ученика, затим симпатије и љубави, неки хумор који се јавља на часовима... За ову прилику смо адаптирали неколико сцена према филму и роману Милована Витезовића "Лајање на звезде", а махом је заступљена и поезија Мирослава Антића. Са децом су радили: Душица Стевановић, наставница која води драмску секцију, наставник музичке културе Марко Кутлешајић који води хор, и ја са рецитаторском секцијом. Деца су била јако расположена да припремају ову приредбу, што је нама било и најважније. Заиста смо уложили енергију и снагу да ово буде једно лепо вече, да поделимо наш заједнички дан - напомиње Јагода.

Вече је заиста било испуњено добром атмосфером, ведрим духом, а присутни у препуној сали Дома културе уживали су у сваком тренутку приредбе, дајући нашој деци заслужену подршку. Након доделе диплома и књига, након заједничког сликања које ће остати подсетник на, можда, најлепше тренутке ђачког доба, питали смо и неке од награђених шта је то што су, поред основног образовања, добили у школи.

- Волим рад са наставницима, као и свакодневно дружење са другарицама. А волим и ово до чега сам дошао

Менча Лојаница

Јелена Ђукић

Марија Ђукић

на такмичењима - рекао нам је Никола Митровић, ученик седмог разреда, држећи у рукама прегршт диплома из различитих предмета.

- Пружа ми једно животно искуство: како да се понашам, како да напредујем и како да postanем добра особа - одговара на исто питање Марија Ђукић, ученица осмог разреда, која је добила дипломе из математике, биологије и хемије, а себе у будућности види као биохемичара.

Јелена Ђукић, такође из седмог разреда, има дипломе из биологије, хемије и српског језика. Сродност прва два предмета је очљива, док је трећи сасвим другачији. Одакле тако различита интересовања и шта превагњује, питамо:

- Можда је већа љубав према природним наукама, али исто волим и српски језик и мислим да је врло важно да се добро зна матерњи језик - каже она. Иначе, Јелена иде на литерарну и еколошку секцију и сматра да је веома битно то што у школи има доста секција у којима ученици могу да се исказају.

А Менча Лојаница има дипломе из књижевне олимпијаде, биологије и хемије.

- Одувек волим књижевност и увек сам је разумела, али мислим да је наставница Душица Гускић била та због које сам учила. Наставници нас доста разумеју; све наше проблеме, и другарске и љубавне, труде се да схвате и прихвате колико могу - објашњава она. А пријатељство ће јој, каже ова ученица седмог разреда, остати у најбољем сећању.

Одлазећи из Дома културе носили смо утисак да ова успешна деца враћају веру у младе, у школство, у добробит нашег малог места... Зар то није она мера по којој знамо шта је то у нашим животима "онај комадић најплавијег облака у грудима", о којем певају неки песници.

Мирјана Ранковић Луковић

Како је Ћалдо отворио капију Златибора

Најзаслужнији за путни развој златиборске области био је инжењер Секула Кнежевић Ћалдовић (1889 – 1970) који је управо овде, у свом завичају, показао своју генијалност на изградњи путева, мостова, тунела.

ПИШЕ: ПРЕДРАГ В. КОВАЧЕВИЋ

Златиборска област била је у прошлости веома неприступачна. Кроз њу је још у средњем веку водио пут економског значаја који је спајао тзв. Дубровачки пут са друмом који је од Вишеграда преко Добруна, Стапара и Ужица водио ка Пожеги и надаље једним својим краком према Нишу, а другим према Руднику и Београду... У 19. веку Златибор је био одсечен од главних комуникација. Кирицијски каравани који су се кретали тадашњим путевима од Ужица до Златибора трговачки су повезивали овај крај са осталим деловима државе. Један од путева је водио преко Врела, Збојштице, Калдрме, Рожанства, Љубиша, Беле Реке, Јасенова, Бурајског виси и избијао на Увац код Кокиног Брода. Друга веза са Кокиним Бродом ишла је преко Забучја, Беле Земље, Церова, Кнежевића, Мушветских брда до Чајетине, а одатле се пробијала преко златиборских висова.

Након Другог српског устанка кнез Милош је издао наређења о изградњи путева. Ти путеви звали су се крченици јер су настајали крчењем шума, нису посипани ни ваљани. Грађени су кулуком. Касније су крченици из доба кнеза Милоша насути шљунком или макадамом. Из Ужица кроз златиборски крај пролазе три главна колосека друма. Преко Мачката и Чајетине за Златибор, уз Ђетињу преко Биоске, Кремана и Мокре Горе за Вишеград и веома стрм пут на Завојице кроз Рожанство, Трnavу, Дренову, Љубиш, Бијелу Ријеку, Јасеново и низ Бурађу на Кокин Брод, где прелази Увац и иде на Нову Варош. Први прописи о друмовима у ослобођеној Србији дати су “височајшим решењем” од 6.12.1848. године. Регулисано је на који начин треба да се обележе поштански, трговачки и сеоски путеви и колика треба да им буде ширина.

У ужичком крају од 1878. године почели су брже да граде нове путеве, све чешће се могла видети сточна запрега. Године 1865. ступа на снагу први Закон о јавним друмовима. И овај закон је задржао обавезу кулука. Сви путеви су тада подељени на државне, окружне и среске. Закон о путевима из 1882. године народни кулук замењује плаћањем пореза по пореској глави за десет динара већег од обавезног. Путеви се деле на групе, а њихова изградња народним кулуком укинута је за-

коном из 1910. године. Законом о путевима из 1929. године предвиђено је обележавање километраже.

Нова држава Југославија је 1929. године подељена на бановине и Ужице је тада било у оквиру Дринске бановине. Ту је смештено седиште Инспектората и Секције за путеве за седам срезова. Тада је утврђена нова подела путева која се задржала до почетка Другог светског рата. Сви путеви су подељени на државне, бановинске путеве првог реда, бановинске путеве другог реда и општинске. Тридесетих година прошлог века на путевима у ужичком крају већ су постојала и ограничења у оптерећењу возила аутомобилског

Секула Ћалдовић Кнежевић

саобраћаја, као и прописи у коришћењу одређених гума на појединим путевима. Као материјал за изградњу путева у прво време се користио туцаник, касније и комбинација ломљеног камена, туцаника и речног шљунка. Шљунак и туцаник су се и даље прибављали народним кулуком, без обзира што је законским прописима пре тога неколико пута кулук укидан.

Други светски рат означио је укидање секције, а ни Дринска бановина више није постојала. Превоз робе и путника коњским запрегама и јахањем најчешће у кирицијским караванима у 19. и почетком 20 века, замењен је аутомобилима и аутобусима, па су се тридесетих година прошлог века у исто време могли видети најпримитивнија и најсавременија превозна средства - кирицијски

каравани и луксузни аутомобили. Важност старог пута преко Златибора је постала мања када је преко Краљеве Воде урађен пут према Новој Вароши и Јадранском мору. Пут који повезује Сирогојно са овом магистралом, а преко села Рожанства спаја Сирогојно са најближим градским насељима Чајетином и Ужицем, асфалтиран је 1983. године. Последњи кирицијски караван је прошао кроз Ужице на крају шездесетих година двадесетог века.

Најзаслужнији за путни развој златиборске области био је Секула Кнежевић Ћалдовић. Припадао је најцењенијим инжењерима за саобраћајнице између два светска рата, као и у послератним годинама. Управо у свом завичају показао је своју генијалност на изградњи путева. Рођен је у Сирогојну 1889. године. Ћалдовићи (16 кућа) су досељени из околине Сјенице у време Првог српског устанка, а славе Ђурђевдан. Његови родитељи Танасије и Сава живели су у породичној задрузи деде Радована у којој су били и стриц Павле-Пане и стрина Ивана. С обзиром да стриц и стрина нису имали деце, преузели су бригу о Секули и уписали га у основну школу у Пожеги. Када је завршио основну, Секулу је стриц одвео у Ужице и уписао га у ужичку реалку. Становао је код Остоје Кнежевића, трговца родом из Доброселице са Златибора који је, поред великог богатства у Ужицу, поседовао и суват Сарачевину на Златибору. Стриц убрзо увиђа да није у могућности да даље школује Секулу и намерава да га испише из школе те врати на имање у Пожегу. Стрина Ивана се није слагала са таквом одлуком, па одлази у Ужице код Остоје Кнежевића са молбом да обавезу даљег Секулиног школовања преузме на себе. Тако Секула остаје код Кнежевића и наставља школовање. Остоја, који није имао деце, убрзо усваја овог вредног момчића. У знак захвалности и поштовања Секула надаље носи презиме Кнежевић, на својим пројектима потписује се као Секула О. Кнежевић, мада и даље задржава своје породично презиме и за пријатеље до краја живота остаје Ћалдо.

Ужичку гимназију Ћалдо завршава 1908., па се исте године уписује на грађевински одсек Техничког факултета у Београду. По завршетку студија запошљава се у Окружној техничкој секцији, одељку за путеве Ужице, где ради на трасирању и пројектовању путева и путних објеката. Млади инжењер Секула активно учествује у Балканским ратовима, а потом и у Првом светском рату. У време ратних сукоба престају све активности на грађењу путева осим путева за војне потребе

на којима је инжењер Кнежевић био ангажован све до 1919. године. Драгоцене услуге пружио је српској војсци трасирајући путеве са солунског ратишта према Кајмакчалану и другим правцима пробоја. Са фронта се вратио у чину резервног потпуковника са мноштвом признања, медаља, са споменицом и другим заслугама.

По завршетку рата наставља да ради у Техничком одељку за путеве Округа ужичког. После државних организационих трансформација и престанка са радом Техничког одељка за путеве у Ужицу 1921. године, Секула наставља да ради код новоформиране Округне грађевинске секције у Ужицу. Своју генијалност на изградњи путева инжењер Кнежевић је показао приликом пројектовања и изградње путева Ужице-Вардиште и Ужице - Краљева Вода. Пут од Ужица до Вардишта у дужини од 57 км изграђен је од 1923. до 1929. године. Од 1923. до 1927. године радјен је савремени пут Ужице-Краљева Вода, дуг 27 км, по пројекту инжењера Секуле Кнежевића Ђалдовића. По важећим прописима пут нигде није смео имати успон већи од пет одсто, да не би била умањена носивост сточних запрега, због чега се није могла избећи чувена "Галерија", камена литица која се са око 200 метара готово вертикално спушта до корита реке Ђетиње.

Радови на саобраћајници завршени су око 200 метара иза моста на Краљевој Води. Овај пут представљао је у то време ремек дело путарства, посебно део саобраћајнице изграђен на стрмом, неприступачном и стеновитом засеку. – Са највишег врха, увезаног у конопце, спуштали су ме у тај амбис да обележим трасу, јер је то био једини приступ – сећао се овај инжењер, који је својом генијалношћу кроз беспуће створио дело за које се говорило и писало да представља светло тадашње цивилизације. Овом саобраћајницом, дугом 27,2 км, широком пет метара, са

Тек завршени 1927. године пут Ужице – Краљева Вода

пет мостова, каменим и бетонским барицама широм је отворена капија Златибора.

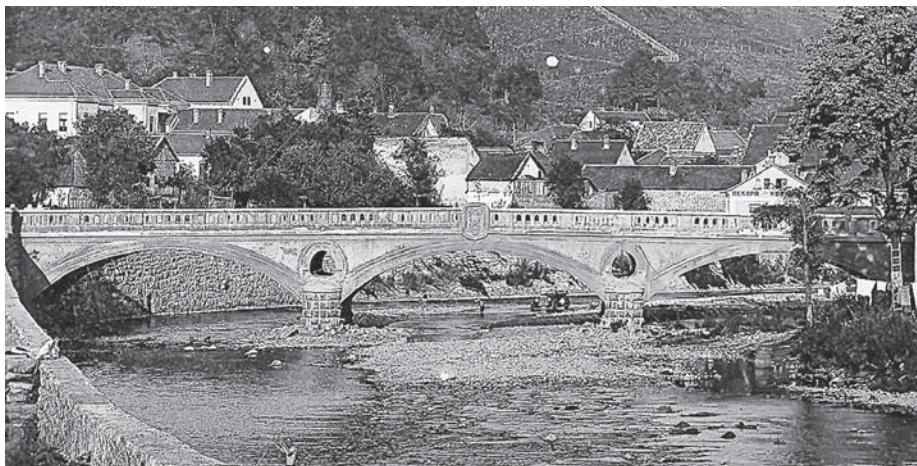
Путеви које је пројектовао и изградио инжењер Секула Кнежевић Ђалдовић савременицима су изгледали веома луксузно, најпре због велике, немерљиве разлике у односу на претходне крченике, а затим и због свих пратећих објеката и садржаја који су подизани истовремено: камене ограде, граничници, пропусти, ознаке километраже, путарске кућице, као и засади јабука, ораха и багремова дуж нових саобраћајница. Залагањем Дринске бановине и Секуле Ђалдовића лично, његово родно Сирогојно је добило први ваљани пут који га је повезао са Ужицем. Пут Сирогојно - Ужице преко Равни трасиран је 1932. године.

У склопу свих инжењерских проблема успешно је пројектовао и изводио и мостове: од оних мањих, којима је требало савладати потоке и увале, до монументалног Александровог моста. Нажалост, заборављен је као пројектант ужичког складног и елегантног моста краља Александра на Ђетињи који је мајсторски уклопио са изгледом здања Округа и зграде некадашњег Соколског дома, омиљене "Соколане". Када су немачки војници 1944. минирали и дигли у ваздух и

тај ужички мост, то је веома тешко поднео. У време изградње поменутих путева Секула је био постављен за начелника Секције за реконструкцију и грађење путева у Ужицу. На овим пословима се доказао као изузетно стручан, али и као добар представник државе-инвеститора и као контролни орган за велике инвестиције.

Те 1923. након тих дужности он је постављен за начелника Техничког одељења Зетске бановине, а затим за начелника грађевинске секције Дринске бановине. Све до 1941. године, када прелази у Београд у Министарство грађевина. Други светски рат делимично проводи као инжењер Техничке секције за путеве у Ужицу. Пројектујући и градећи путеве омогућио је комуникације становника златиборских села и ужичког краја, али је истовремено својим активностима помогао оснивање школа са становима за просветне раднике у селима где их није било и постављање јавних чесама са првим пројектованим водоводом. Јавне чесме су подигнуте у: Сирогојну 1937. године, Кривој Реци, Поповој води, Јабланици, Мокрој Гори (Котроману). Његовим залагањем отворене су и прве здравствене станице, амбуланте које су имале и кревете за болесне пацијенте.

Године 1954. обавља дужност шефа Техничке секције за путеве у Титовом Ужицу и након седам година бива пензионисан. Умро је у овом граду 1970. године. На свечаној академији поводом обележавања јубилеја 120 година организованог туризма на Златибору уручене су захвалнице појединцима који су својим радом, делом, знањем и залагањем допринели да овај туристички планински центар буде један од најпрестижнијих у Србији. Међу добитницима признања прочитано је и име инжењера Секуле Кнежевића Ђалдовића. Он је, како је наведено, био један од најугледнијих инжењера за саобраћајнице тога времена и учествовао је у изградњи пута Ужице-Краљева Вода, који је у то време представљао ремек дело путарства. ■

Лепи „Александров мост” за који је Секула Кнежевићу био узор чувени ”Наполеонов мост” у Паризу

Изобилје садржаја на фестивалу „Деца међу нарцисима”

Прилику да се искажу у стваралаштву добили су мали сликари, глумци, рецитатори...

Младост Чајетине је током маја низом занимљивих садржаја привукао и разгалио Дечји фестивал „Деца међу нарцисима”. Било је то његово 24. издање, а организатор, ЈП „Културно спортски центар”, који ову манифестацију посвећену најмлађима негује овако дуго, постарао се да и овог пута програм буде разноврстан.

Почело је 16.маја отварањем изложбе радова Креативне радионице, после које су посетиоце својим наступом одушевљивали чланови клуба ритмичке гимнастике „Грација”, а срца публике и овога пута

(Шљивовица), Катарина Зечевић („Бамби”, Ужице), Матеја Симић (Прибој), Филип Ђировић („Нарцис”, Златибор) и Мирослав Николић (Мачкат).

У оквиру Дечјег фестивала чланови драмске и рецитаторске секције ОШ „Димитрије Туцовић” су припремили драмско-рецитаторски колаж. Након тога публика је уживала у коцерту младих руских музичара који су на традиционалним инструментима одсвирали најлепше руске композиције.

У дворани КСЦ-а одржана је Дечја олимпијада на којој су учествовала деца из вр-

витија јер се још увек не ослањају много на друге медије, попут интернета и слично, већ су упућени на књигу и радо читају. Самим тим су пријемчивији да се и сами искажу у писању. Прегледао је око 120 радова пристиглих на овогодишњи конкурс и општи утисак је прилично добар, ако се занемаре поједини радови у којима се огледа „пунк” утицај. Поручио је деци да буду своја, а не да имитирају друге јер, како рече, „славуј је славуј, а папагај - папагај”.

Са бине су се присутнима обратили и завичајни писци: Мирјана Ранковић Луковић, Добросав Обрадовић и Јагода Јере-

освојили чланови дечјег ансамбла КУД „Златибор”.

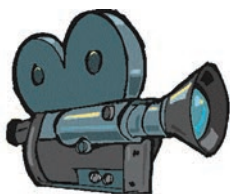
Други дан фестивала припао је малим сликарима. Пред Домом културе у предпдневним сатима деца вртића „Радост” су, у очекивању својих другара из предшколских установа из Ужица, Бајине Баште и Ариља, украшавала плато својим пастелним цртежима. По доласку гостију, проглашени су и најбољи ликовни радови пристигли на овогодишњи конкурс. Наставница ликовне културе Анастасија Богдановић одабрала је 17 најбољих групних и индивидуалних цртежа: Групни радови: „Нарцис” Златибор, „Радост” Чајетина, ПУ Ужице, Старија група Златибор, Старија група Чајетина, Мешовита група Сирогојно и Мешовита група Мачкат. Индивидуални радови: Андријана Љубојевић (Чајетина), Лука Филиповић (Крива Река), Ева Ремовић, (Ариље), Нина Максимовић (Б. Башта), Андреа Миливојевић (Ариље), Вељко Марјановић

тића са простора општине Чајетина. По две екипе биле су из вртића „Радост” Чајетина и „Нарцис” Златибор, док су по једну имали вртићи из Шљивовице, Мачката, Криве Реке и Сирогојна. Надметали су се у скоку у даљ, трци четвороношке, превлачењу руке, бацању лопте у даљ и превлачењу конопца. Најбоље пласирани били су малишани из Мачката, друго место припало је Чајетини, а треће Златибору. Награде најуспешнијима доделио је специјални гост, првотимац ФК Партизан Дарко Брашанац. У четвртак су се у градском чајетинском парку заједно играли предшколци и ђаци нижих разреда ОШ „Димитрије Туцовић” помало заборављених игара: кликера, школице, ластиша, трке у цаку...

Централни догађај био је проглашење најбољих радова са литерарног конкурса и дружење са кумом фестивала Градимиром Стојковићем као и завичајним писцима. О талентованости деце Стојковић је рекао да су она у селима и мањим градовима даро-

мић. Своје радове прочитали су награђени ученици, а они су: 1.место Катарина Стојадиновић (5. разред ОШ „Љупче Николић” из Алексинца) 2. места Бојан Марић (6. разред ОШ „Миливоје Боровић” из Шљивовице) и Милутин Матовић (4. разред ОШ „Дринка Павловић из Куршумлије); 3. место поделили су: Милица Здравковић (7. разред ОШ „Васа Чарапић из Белог Потока), Уна Угарчић (5.разред ОШ „Станислав Сремчевић из Крагујевца) и Софија Матовић (3.разред ОШ „Цар Константин” из Ниша). Кум манифестације је наградио још шест литерарних радова. На крају су свој таленат показали ученици ОШ „Миливоје Боровић” из Мачката извођењем представе „Игроказ”. Након тога, емитован је филм „Последња оаза”.

У пет фестивалских дана најмлађи су могли погледати и представе: „Чаробна кухиња” позоришта „Максимус Арт” из Београда и „Тајна ловца Јоце” позоришта „Полетарац” из Београда. **М. Р. Луковић**

Филм о проти Милану Смиљанићу премијерно приказан у Сирогојну

У просторијама фирме „Сирогојно компани“ у Сирогојну одржана је премијера документарног филма о проти Милану Смиљанићу (1891.-1979.), знаменитом свештенику нашег краја из чувене свештеничке лозе Смиљанића. Аутор тог филмског остварења је Миломир Марић, познати новинар и књижевник.

Овај филм, који је настао под покровитељством општине Чајетина, представља сведочанство протиних савременика и реконструкцију историјских чињеница и записа који постоје о животу овог свештеника из Сирогојна. Милан Смиљанић је потекао из

породице која је изнедрила много школованих људи, а најпознатија је по томе што је дала укупно 14 свештеника од којих осам директно са колена на колена. О филму је присутној публици говорио и аутор Миломир Марић.

- Прота Смиљанић свакако је јединствена личност, која је обележила овај крај у периоду прелаза из краљевине ка комунизму. Мало је трагова о њему, осим онога што смо пронашли у Кинотеци и Филмским новости-

ма”. Чак ни његов глас нисмо нашли забележен. Одређени број снимака уништен је током бомбардовања. У филму сам више инстстирао на легенди о проти, то јест на причама. Свако исту причу препричава другачије, тако да је тешко утврдити да ли се он “Титу молио, а Бога волео” или обратно – рекао је Марић.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић захвалио се свима који су дали допринос за реализацију филма, пре свега аутору, истакавши као веома драгоцену то што се на овај начин направило сведочанство о проти Смиљанићу.

И. Ј.

Ратне фотографије из збирке Предрага Ковачевића

Фелтониста “Златиборских вести” Предраг Ковачевић, оснивач прве ужичке телевизије ТВ 5, изложио је ових дана у ужичком Историјском архиву вредне фотографије из своје приватне збирке. Назив ове изложбе је “Ужице 1941.-1945. године”, а на њој се то ратно време у граду на Ђетињи, где су се обреле војске разних униформи и опредељења, сликама из Ковачевићеве збирке доживљава на један нови, до сада недоживљен начин.

Директор ужичког Историјског архива Жељко Марковић овим поводом објашњава да је највећи део ових фотографија, деценијама чуваних у породици Ковачевић, сликао познати ужички фотограф Илија Лазић. Сада је Предраг Ковачевић ту богату историјску документацију од преко 400 фотографија, углавном необјављиваних, уступио овом архиву.

Из слика постављених на

изложби види се, на пример, како су четници у рану јесен 1941. године први ушли у ослобођено Ужице, пре партизана који су потом ту створили Ужичку републику. Ту су и призори доласка немачког окупатора, градње њиховог војног купатила, фотографије немачких војника и бугарских официра, битке између четни-

Изложба вредних фотографија која на ратна дешавања гледа из новог угла отворена у ужичком архиву

ка и љотићеваца 1943. у Сечој Реци и сахране палих у њој у Ужицу, затим срушених кућа у савезничком бомбардовању града 1944. године, порушеног железничког моста преко Ђетиње на одласку Немаца 1944., улазак ослободилаца партизана у град крајем те године и низ других.

М. Ј.

Интригантне и моћне владарке из сенке

Разговор с Дејаном Николићем поводом његовог предавања у чајетинској библиотеци о српским краљицама и царицама. – Много тога још „лебди у ваздуху” о Брозу и његовој Јованки

Историчар и књижевник Дејан Николић већ двадесет година помно истражује историју Србије и на занимљив начин читалачкој публици приказује живот српских владара, војсковођа, историју виђену мало другачије (“Илустрована занимљива српска историја”). Роман “Газде и слуге” писан према историјским чињеницама две године за редом био је најчитанији у српским библиотекама, а емисија о српским краљицама и царицама снимана за РТС прошле на Белом двору недавно је добила награду на Међународном фестивалу документарног програма. Истоимена књига била је повод да Николић одржи низ предавања о овој теми широм Србије, а једном од њих присуствовали смо 11. маја у чајетинској библиотеци “Љубиша Р. Ђенић”.

Дворска и политичка улога жена владара Србије јесте тема о којој би читалачка публика, као и шира јавност, очекивала да је закупила писца или историчара женског пола. Да изузеци потврђују правила показује и то да је о оваквим женама писао ни мање ни више него историчар, Дејан Николић.

Књига “Српске краљице и царице” дошла је после мог наслова “Сви владари Србије” – одговара на наше питање Николић и наставља: – Када сам писао ту књигу ја сам једноставно видео да нису само владари владали; владале су и њихове жене. Мислим да су заслужиле да и оне имају једно место у нашој историографији и да се чује прича о њима на оваквим предавањима.

За сваку од ових стручних књига било је потребно истраживање од три до четири године. Да би се прикупила архивска грађа, као и да би се дошло до онога што су појединци у својим приватним колекцијама имали о нашим владарима и њиховим супругама, није било нимало лако. И Српска академија наука и уметности изашла је у сусрет Николићевим истраживањима. Књига “Српске краљице и

царице” је прво издање доживела 1998. године и од тада је неколико пута доштампавана. Интригантне “владарке из сенке” понекад су заиста онакве како их је народ памтио, а понекад и пуко претеривање као у случају “проклете Јерине”, казује Дејан Николић. Прича о Драгој Машин, најалост, јесте тачна. О њој се много зна, па се ово предавање тек благо ње дотиче. – Најпозитивнији лик међу женама наших владара свакако је краљица Марија, супру-

га краља Александра Карађорђевића. Она је била диван човек на првом месту, особа која је пленила и својим изгледом и својим понашањем. Једна од ретких жена наших владара која се у политичке прилике у нашој земљи није мешала. Она се бавила хуманитарним радом, подизала школе, болнице, правила домове за незбринуту децу... Чак и новац који је добила као мираз од свог оца, румунског краља Фердинанда, користила је да помаже сиротишта.

Причати о женама владара, а не дотаћи се Јованке Броз било би немогуће. Колико су историчари успевали да дођу до истине?

– То је кабинетска историја. Архивска грађа је недоступна. Али не само у нашој држави већ и у целој Европи и свету. Ми историчари, који смо у ситуацији да после 50 година имамо право да користимо светску архивску грађу као и нашу домаћу, ипак то и даље не можемо, без обзира да ли живимо у Београду, Лондону или негде у Америци. Та грађа је, буквално, запечаћена. Јованка јесте један занимљив лик, о њој

је задњих неколико година доста књига изашло, доста интервјуа, али и даље много тога “лебди у ваздуху”, почев од самог Броза, ко је он био, па надаље – објашњава Николић.

Што се тиче ТВ емисија на тему жена владара у периоду од 12. до 20. века, оне ће у наредном периоду наставити да се снимају у свим местима у којима су живеле ове интригантне и, мање или више, моћне жене.

М. Р. Луковић

„Бистричак” за најмлађе глумце

Дечји драмски студио „Бистричак” при Културно спортском центру ради преко 15 година. Неколико генерација малих глумаца испратила је драмски руководилац Биљана Здравковић. Са много љубави, труда и стрпљења успешно је адаптирала представе као што су: „Ујез”, „Зла жена”, „Сироти мали хрчки”, „Укокај мога мужа”, „Мали принц”, „Торта на пет спратова” и друге. Овога пута је на реду комад „Избор за мис Чајна 2016.” рађен према тексту Аце Поповића „Снежана и седам патуљака”, а у адаптацији Биљане Здравковић и Горана Шмакића.

У „Бистричку” је увек било око 20 полазника, од којих се временом искристалишу они који заиста желе и могу да буду део ове драмске групе. Они током школовања учествују у свим представама, а њима се придружују нови, млађи другари. Овога пута је урађена колажна представа, јер је жеља драмских руководилаца била да се не изостави ни један члан.

Костиме за представу су радила деца и родитељи, а за детаље се постарало Народно позориште. Музику је такође радио дугогодишњи сарадник ужичког Народног позоришта Никола Пејовић, а шминкерка је Мирјана Илић. Велику захвалност Здравковићка је изразила и организаторима, Културно спортском центру, за дугогодишњу сарадњу.

М. Р. Л.

Терен у Новом парку отворен промоцијом ФК „Чајетина“

Поводом званичног отварања терена ЈП „Културно спортски центар“ са вештачком подлогом у Новом парку, одржана је промоција Фудбалског клуба „Чајетина“ на којој су се присутнима представиле све клупске селекције, од сениорске до најмлађих, уз тренере Дарка Видића, Мирослава Ђалдовића, Ивана Лазовића, Марка Костадиновића и Оливера Лазаревића. Том приликом представљена је и нова спортска опрема коју су добили полазници клупске школе фудбала, а направљен је и кратак осврт на одличне резултате сениора у пролећној полусезони Окружне лиге. Као чин званичног отварања терена, одиграна је утакмица између најмлађих фудбалера ФК „Чајетина“.

Клуб је овом приликом изразио велику захвалност општини Чајетина, Спортском савезу Чајетине и свим родитељима полазника школе фудбала и пријатељима клуба, а посебна захвалност исказана је свим општинским јавним предузећима, која су помогла у припреми новог терена и уређењу његове непосредне околине.

И. Ј.

Бранко Стојаковић нови председник ФС региона Западне Србије

Бранко Стојаковић нови је председник Фудбалског савеза региона Западне Србије за мандатни период од 2016. до 2020. године. Као једини кандидат једногласно је изабран на седници одржаној у у вили „Романија“ у саставу Студентског одмаралишта на Златибору.

Новоизабрани челни човек ФС Западне Србије, иначе представник ФС Браничевског округа, истакао је приликом преузимања функције да је фудбал у нашој земљи угрожен и да су финансијски проблеми главне недаће са којим се суочавају фудбалски клубови не само у Западној Србији, већ и у читавој земљи, позвавши све делегате да се у наредном периоду забораве личне сујете и анимозитети зарад превазилажења свих проблема.

И. Ј.

Четири одличја за ОФК Црвена Звезда Златибор

На овогодишњем издању првомајског турнира у фудбалу „Златибор 2016.“ домаћин, ОФК Црвена Звезда Златибор освојио је четири одличја – једно прво, два друга и једно треће место. Запажене резултате остварио је и ОФК Пожега (по једно првом друго и треће место).

До првог места дошла је генерација 2008, две године старија екипа (2006.) је у финалу поражена од београдске Црвене Звезде са 3-0, док је 2003. годиште поражено у финалу од будванског Могрена. Годину дана млађи тим (2004) заузео је треће место.

Победници по годиштима (2003-2008) су: Могрен, Аполон, ОФК Пожега, Црвена Звезда Београд, Старс Градишка и Црвена Звезда Ужице.

Најбољи играчи по истим годиштима су: Душан Шушкавчевић (Могрен), Михајло Исаиловић (Аполон), Арсеније Николић (ОФК Поже-

га), Андреј Бачанин (ЦЗВБГ), Душан Петровић (Старс) и Огњен Максимовић (ЦЗВУЕ). Најбољи голмани су: Алекса Рибаш (ЦЗВЗлатибор), Вељко Јовичић (Аполон), Жељко Виторовић (ЦЗВУЕ), Јован Миладиновић (Кикер) и Јово Врбић (ЦЗВУЕ).

Чајетину су на овом турниру представљале и селекције ФК Златибор и ФК Чајетина, које су успеле да остваре неколико победа, али је конкуренција ипак била превише јака, тако да ови клубови нису имали представнике у елиминационој фази.

Организатор турнира Црвена Звезда Златибор уручио је посебне захвалнице. Добили су их ЈП Културно спортски центар Чајетина, ФК Црвена Звезда Београд, Спортски савез Чајетине и Туристичка организација Златибор. Један од промотера турнира био је и бивши фудбалски репрезентативац Србије Александар Тришовић, који је уручио медаље за 2005. годиште.

И. Јанковић

Божовићу бронзана медаља на Светском купу

Борци клуба „Шогун“ из Чајетине

На Светском купу у комбинованим борилачким вештинама (ММА), који је недавно одржан у украјинском Лавову, 20-годишњи Чајетинац Сретен Божовић освојио је бронзану медаљу у категорији ММА light до 77 кг, а исто одличје припало му је и у Но-ги греплингу. Осим њега, у саставу репрезентације Србије на овом такмичењу био је још један Чајетинац – његов тренер Радиша Спасојевић.

Сретен Божовић је члан Клуба борилачких вештина „Шогун“ из Чајетине. Он, иначе, поседује „први дан“ јапанске џиу-џици, а током борилачке каријере понео је и титулу шампиона Србије у овом спорту. Осим у ММА, репрезентативац је наше земље и у борилачком рвању (combat wrestling). На такмичењу у Украјини Сретен Божовић се надметао у ка-

тегорији ММА light до 77 кг.

Презадовољан сам оствареним, с обзиром да ми је ово прво учешће на такмичењу овог нивоа. У полуфиналу сам се борио са мојим сународником, који је такође био у саставу наше репрезентације, тако да смо се лаганије борили, практично спаринговали и добио ме је на поене. Сигуран сам да бих га победио да смо радили праву борбу. У сваком случају било је веома лепо, одлично дружење пре свега – каже Божовић, који се осим борилачких спортова успешно бави и фудбалом, додуше знатно мање него раније. Последњих

**Члан
Клуба борилачких
вештина „Шогун“ остварио
успех на свом првом учешћу на
такмичењу тог нивоа. – Тројица из
„Шогуна“ на првенству света
у џиу-џици**

неколико сезона члан је локалног ФК „Чајетина“. Својевремено је играо за младу репрезентацију, за уживку „Слободу“ и први тим „Јединства“, али, како каже, више воли борилачке спортове и адреналин који они носе са собом.

Уз Божовића је у Украјини био и његов тренер, иначе челни човек управе Клуба борилачких вештина „Шогун“ Радиша Спасојевић, који поседује „први дан“ у џудоу и „трећи дан“ у јапанској џиу-џици.

Велика је част учествовати на једном овом такмичењу. Наша репрезентација је учествовала само у light варијанти, пошто смо наступили први пут, али смо и поред тога остварили најбоље резултате.

Сретен је, осим у ММА, дошао до бронзе и у греплингу који је неопходан за учешће у ММА. Велики успех, наравно, неочекиван – каже Спасојевић.

Додатно признање за чајетински клуб борилачких вештина је и то што су крајем месеца уз Сретена Божовића и тренера Спасојевића још двојица бораца „Шогуна“ саставу националног тима Србије. Овог пута за Првенство света у џиу-џици, које се одржава у Чешкој. То су Милан Ковачевић и Жарко Глишовић. У своје име и име својих сабораца, Сретен Божовић најављује поход на најсјајнија одличја.

И. Ј.

Члановима риболовачке секције подељени штапови за пецање

У организацији Удружења спортских риболоваца Златибор, а уз подршку Скупштине општине Чајетина и Спортског савеза Чајетине, у чајетинском Дому културе одржана је подела риболовачких штапова члановима риболовачке секције Основне школе „Димитрије Туцовић“. Ученицима из Чајетине и Златибора подељено је 90 штапова, а

из удружења је најављено да ће његови чланови одржати и предавање ученицима око правилне употребе штапова за пецање. Слична акција спроведена је и пре три године. Према речима руководиоца риболовачке секције наставнице Наташе Тодоровић, ово је још један доказ успешне сарадње удружења и риболовачке секције.

И. Ј.

Девет медаља за каратисте Рујна

На Првенству региона уже Србије, одржаном у Јагодици, чланови Карате клуба "Рујно" освојили су девет медаља: четири златне, три сребрне и две бронзане. Чајетински клуб наступио је са петнаест такмичара у појединачној конкуренцији и три екипе (две женске и

један мушка). Ово је било квалификационо такмичење за пролазак на првенство Србије, које се одржава крајем месеца. У појединачним категоријама медаље и сигуран пласман на првенство Србије су обезбедили Јована Аћимовић (златну), Николина Тодоровић и Дар-

ко Лазаревић (сребрну) и Петра Божић (бронзану). Ката тим у саставу: Аница Радибратовић, Јована Аћимовић и Мира Станић окидио се златном медаљом, а сребро је узео тим у саставу: Ведрана Селаковић, Милица Шундерић и Николина Тодоровић, док је мушка екипа (Вук

Милосављевић, Дарко Лазаревић и Вукашин Вилотијевић) узела трећу позицију. Поред њих, и остали такмичари су се пласирали на првенство Србије тако што су својим наступом обезбедили улазак међу првих осам у својим такмичарским категоријама. **И. Ј.**

Карате турнир „Чигота опен 2016.“

Најуспешнији тим 17. издања карате турнира „Чигота опен“ је екипа „Шампиони“ из Бање Ковиљаче, која је у генералном пласману заузела прво место, испред „Јавора“ из Ивањице и „Омладинца“ из Бајине Баште. Овогодишње издање турнира окупило је око 250

такмичара, углавном млађих категорија, из тридесетак клубова. Титула најбољег такмичара у катама и борбама припала је Михаилу Василићу из Лознице, док је код девојака у катама најуспешнија била Андреа Станисављевић (Борац), а у борбама Бранилица Неговановић (Бања Ковиљача). Организатори такмичења били су Карате клуб „Златибор“ и Карате федерација уже Србије. **И. Ј.**

Рукометаша из српске енклаве Штрпце посетили Златибор

У организацији општине Чајетина и уз подршку хотела „Палисад“, чланови Рукометног клуба Штрпце трећу годину заредом посетили су Златибор. Повод за њихово гостовање је учешће на турниру „Zlatibor for friendship“. Овај клуб из најужније српске енклаве на Косову основан је 2008. године, а такмичи се у Другој лиги Запад.

Председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић том приликом је истакао да ће се и у наредном периоду општина трудити да што већем броју деце са Косова обезбеди боравак на Златибору, како би ти малишани „не само упознали нове људе, већ и да колико-толико забораве на свакодневицу“. Према Рајовићевим речима, општина Чајетина има веома добру сарадњу са градовима на Косову, пре свега са братском општином Зубин Поток, тако да се повремено организују и посете деце са Златибора тамошњим градовима. **И. Ј.**

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг В. Ковачевић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

САГОВОРНИК С ПОВОДОМ: ВЕЉКО РАДУЛОВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК ФК „ЗЛАТИБОР“

Фудбалери „Златибора“ међу некадашњим суперлигашима

Први човек клуба говори о пласману у Српску лигу Запад,
постигнутом квалитетним системским радом.

– У новој сезони на мегдан крагујевачком „Радничком“,
„Смедереву“, ваљевској „Будућности“...
и то играчки појачани

Фудбалери „Златибора“ из Чајетине завршних пет кола Зоне Дрина очекују растеређено, с обзиром да су обезбедили прво место. Тиме и пласман у виши ранг, Српску лигу Запад, после скоро деценију и по паузе. Разлика од 16 бодова у односу на најближе пратиоце довољно говори о доминацији Чајетинаца у овој сезони, којој је пре свега допринео одличан фудбал који су играли и добра организација клуба, а додатно и резултатски „киксиви“ најближих конкурената.

Поводом овог успеха, који ће несумњиво остати упамћен, разговарали смо са предузимљивим и амбициозним председником клуба Вељком Радуловићем. Он је поносан на остварено, а већ оквирно има представу око тога како да се играчки кадар додатно побољша за изазове у вишем рангу. Као и шта би могло да се учини са аспекта инфраструктуре, по питању услова које озбиљнија такмичарска конкуренција носи са собом.

– Поучени прошлогодишњим искуством борили смо се да у овој сезони што пре решимо питање пласмана, како бисмо имали што више времена да се спремамо за виши ранг. То ће бити сезона великих изазова, биће лепо, али и тешко играти тај ранг. Зато желимо да 15. август

дочекамо што спремнији у свим аспектима: играчком, спонзорском, као и што се тиче техничких ствари на самом стадиону – каже за «Златиборске вести» Вељко Радуловић.

Подсећамо да је тренер првог тима Милан Чанчаревић у више наврата истицао је да је овај резултат производ системског рада у претходне три године. Сличног мишљења је и први човек клуба.

– Половина играчког кадра била је у саставу и пре три године, стручни штаб је непромењен, а мала освежења имали смо у уп-

Радуловић је још током зиме говорио да се већ тада кренуло са формирањем састава који ће наступати у Српској лиги у наредној сезони. Иако је тим оформљен, у клубу су свесни да би неке позиције требало додатно појачати.

– Највећи број играча ће остати, али битан нам је укупан број фудбалера. С обзиром на озбиљност такмичења неопходно нам је око 23 играча. Биће лепо дочекати крагујевачки „Раднички“, „Смедерево“, „Будућност“ из Ваљева...Али то ће бити и велики изазов. Неће бити лаких утак-

Виши ранг, по оцени председника клуба, са собом носи и повећање критеријума по плану инфраструктуре. Радуловић истиче да су услови на „Швајцарији“ у потпуности у складу са рангом такмичења, али је додатно унапређивање овог спортског центра свакако у плану. Најпре се планира наткривање трибина, обезбеђивање простора за представнике медија и реконструкција управне зграде.

Сјајна фудбалска сезона на измаку додатно би била улепшана резултатом пионирске селекције, коју води Срђан Стојановић. Они су у прилици да се изборе за прво место у Окружној лиги и самим тим, за доигравање за Квалитетну лигу Западне Србије. Тај успех сматра посебним и први човек клуба.

– После скоро једне деценије имамо једну млађу селекцију која је прва на табели. То су момци 2001. годишта, који су заједно већ четири године. Омогућили смо им да зимус буду на припремама у Игалу са првим тимом, што им је свакако помогло у фудбалском социјализовању. Било би, разуме се, веома лепо када бисмо наредне сезоне имали млађу селекцију у Квалитетној лиги Западне Србије – закључује Вељко Радуловић.

Иван Јанковић

рави због повећања степена такмичења. Тим је појачаван сваке полусезоне. Доводили смо играче који су квалитетне личности. Поносан сам да су Мудринић, Луковић, Станић, Милосављевић, Костадиновић и остали које нисам поменуо, а који су били у тиму још у Окружној лиги, успели да за три године оду два ранга више, што се скоро није догодило у овом делу Србије.

мица у Српској лиги. Током пролећа смо пратили играче који су пореклом из наше општине, а који наступају за клубове у Српској лиги или у Првој лиги. Има сигурно четири-пет момака који би допринели квалитету наше екипе. Не знам њихове планове, али моје мишљење је да тренутно боља средина за њих од ФК „Златибор“ и Српске лиге не постоји.